

Balassagyarmati Törvényszék
2660 Balassagyarmat, Köztársaság tér 4.
22.G.21.263/2009/151. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Dávid Alíz (.....) ügyvéd és dr. Nagyházy Zoltán (.....) ügyvéd által képviselt (.....) felperesnek – dr. Papp Géza (.....) ügyvéd által képviselt (.....) I. r., dr. Nagy N. Károly (.....) ügyvéd által képviselt (.....) II. r., dr. Páhi Sándor (.....) felszámolóbiztos által képviseltKft. „f.a.” (.....) III. r. és dr. Nagy N. Károly (.....) ügyvéd által képviselt (.....) IV. r. alperesek ellen megállapítás iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a törvényszék a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 85.000,- (Nyolcvanötezer) Ft ügyvédi munkadíjat és a III. r. alperesnek 180.000,- Ft + 27 % ÁFA, azaz 228.600,- (Kettőszázhuszonnyolcezer-hatszáz) Ft ügyvédi munkadíjat.

A törvényszék a felperes által a II. r. alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 275.000,- Ft + 27 % ÁFA, azaz 349.250,- (Háromszáznegyvenkilencezer-kettőszázötven) Ft-ban, míg a felperes által a IV. r. alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 150.000,- Ft + 27 % ÁFA, azaz 190.500,- (Egyszázkilencvenezer-ötszáz) Ft-ban állapítja meg.

A törvényszék az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresi a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának bírói letétkezelőjét, hogy az felperes által perköltség biztosíték címén befizetett, BL 00010/2011/1. bírói letéti számon nyilvántartásba vett 375.000,- (Háromszázhetvenötezer) Ft-ból 275.000,- Ft + 27 % ÁFA, azaz 349.250,- (Háromszáznegyvenkilencezer-kettőszázötven) Ft-ot ügyvédi munkadíj címén fizessen ki (.....) II. r. alperesnek, a fennmaradó, 25.750,- Ft-ot pedig ügyvédi munkadíj címén fizesse ki a IV. r. alperesnek a jogi képviselője által közlendő módon.

Kötelezi a törvényszék a felperest, hogy a IV. r. alperes részére 15 napon belül fizessen meg 164.750,- (Egyszázhatvannégyezer-hétszázötven) Ft ügyvédi munkadíjat.

Kötelezi a törvényszék a felperest, hogy az állam javára – a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására – fizessen meg 132.109,- (Egyszázharminckettőezer-egyszázkilenc) Ft állam által előlegezett perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni a Fővárosi Ítéltáblához, amely fellebbezést – előterjesztése esetén – a Balassagyarmati Törvényszéknél írásban, 6 példányban kell benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérelmezhetik.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére vagy összegére, az állam által előlegezett költség megfizetésére, a teljesítési határidőre vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a Fővárosi Ítéltábla tárgyalást tart.

I n d o k o l á s

A törvényszék az eljárás adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az Kft. III. r. alperesnek (korábbi nevénKft-nek) I. r. és II. r. alperes voltak a tulajdonosai. Főtevékenysége vékonyrétegű napelemgyártó berendezések, gépsorok fejlesztése, gyártása és értékesítése volt.

Az I. és a II. r. alperes az 1990-es évek közepétől üzleti kapcsolatban álltak svájci üzletemberrel, aki a-i székhelyű felperesi társaság igazgatóságának tagja, a felperes képviselőjére jogosult személy volt és jelenleg is az. Többek között az I. r. alperes volt a magyarországi üzletvezetője a Kft-nek.

2006. nyarán-őszén a III. r. alperes (.....) tulajdonosai úgy határoztak, hogy a Kft. által gyártott berendezésekkel maguk gyártják a napelemeket, és a nemzetközi piacon mutatkozó igényekre is tekintettel elhatározták egy-i székhelyű anyavállalat létrehozását is.

A magyarországi napelemgyártó üzem-on történő megvalósítása mellett született döntést követően a Kft.(III. r. alperes) mint alapító és egyszemélyi tulajdonos által 2006. november 21-én budapesti székhellyel megalapításra került az Kft., melynek ügyvezetője az I. r. alperes lett, és amely a megalapításától 2007. január 24-ig előtársaságként működött.

2006. december 20-án alakult meg-ban,-i székhellyel az-i holding társaság, mely 2006. december 21-én megszerezte a Kft. (III.r. alperes) tulajdonosaitól a Kft. (III.r. alperes) üzletrészenek 100 %-át.

A 2007. január 15-én kelt bérleti szerződéssel az Kft. mint bérbevevő 5 év időtartamra bérbe vette a Kft-től a, szám alatti ingatlanon található épületegyüttest napelemgyártás céljára.

2007. január 29. napjával az Kft. elnevezése Kft-re, székhelye,-re változott. Ezért a Fővárosi Bíróság a cégiratokat áttette az új székhely szerint illetékes Megyei Bírósághoz.

A III. r. aperes elnevezése 2007. március 8. napjával Kft-ről Kft-re változott. Ezen változás cégnyilvántartásba történő bejegyzésére csak 2007. július 12-én került sor. 2007. év első felében a III. r. alperesnek II. r. alperes lett az ügyvezetője.

A-i üzemben a gyártó kapacitás (terv szerint 4 gépsor) felállításához tőkebevonásra volt szükség. A III. r. alperes mint a Kft. üzletrészei 100 %-ának tulajdonosa többek között a és tulajdonát képező-i tanácsadó céget bízta meg befektetők felkutatásával.

A felperes – akinek egyik igazgatója - mint kölcsönadó, a Kft. mint kölcsönvevő (adós) és a III. r. alperes (a névváltozás későbbi, 2007. július 22-i közzétételére figyelemmel még néven) mint zálogkötelezett által 2007. június 18-án megkötött kölcsönszerződés szerint a felperes 2007. június 18-án 4.000.000,- Euro összeget utalt a Kft. számlájára. A kölcsönszerződésben rögzítést nyert, hogy a felek mindegyike elfogadja, hogy a kölcsön része egy átfogó ügyletnek, melyben egy, a felpereshez mint hitelezőhöz kapcsolódó cég 14-16 %-os érdekeltséget szerez az adós (azaz a Kft.) anyavállalatában. A szerződés szerint a kölcsönt az adós kizárólag társasági célokra használhatja és a tőkeösszegből vagy annak bármely részéből semmilyen módon nem folyósíthat juttatásokat az üzletrész-tulajdonosainak. A szerződésben rögzítést nyert az ügyleti kamat mértéke és megfizetésének határideje (2007. december 18.), a tőkeösszeg visszafizetési határideje pedig az alábbi pontok közül a korábbi teljesülése időpontjában került meghatározásra:

- 1.) azon a napon, amikor az A melléklet alatt ide csatolt letéti szerződésben foglalt letét megszűnik,
- 2.) azon a napon, amelyen az adós 4.000.000 eurós tőkeemelést hajt végre,
- 3.) 2007. szeptember 18.

A kölcsön biztosítékeként a III. r. alperes (..... Kft.) az adós (..... Kft.) társaságban lévő üzletrészeire vonatkozóan zálogjogot engedett a felperesnek a kölcsönszerződéshez B mellékletként csatolt zálogszerződés alapján, egyúttal vállalta, hogy a felperesnek átadja az üzletrész tulajdonlását igazoló okiratait.

A szerződés mindhárom szerződő fél képviselője által aláírásra került.

A kölcsönszerződés B mellékletét képező, a felperes és a III. r. alperes (..... Kft.) között 2007. júniusi (nap szerint meg nem jelölt) dátummal létrejött, mindkét fél képviselője által aláírt biztosítéki megállapodásban előzményként rögzítést nyert, hogy a felperes mint kölcsönadó 2007. június (a szerződésben kitöltetlenül hagyva) napján kölcsönszerződést kötött a Kft. kölcsönvevővel, mely alapján a kölcsönadó 4.000.000,- Euro összeget fog adni (a Kölcsön), mint ami része egy átfogó tranzakciónak, melyben a kölcsönadóval kapcsolt társaság a kölcsönvevő anyacégében 14-16 % részesedést szerez majd; és a III.r. alperes (..... Kft). mint biztosítékadó a felperes mint kölcsönadó részére biztosítékba helyezi az üzletrészeket (vagy a magyar társasági jog szerint az ezzel egyenértékű dokumentumokat), melyek 100 %-át képviselik a kölcsönvevő törzstőkéjének és szavazati jogának, a kölcsön teljes és azonnali visszafizetése biztosítékeként.

A szerződés értelmében a biztosítékadó ezennel biztosítékként adja az üzletrészt a kölcsönadó részére, és a kölcsönadó elfogadja a biztosítéket, mely a kölcsönszerződés szerinti kölcsön visszafizetését biztosítja. A jelen biztosítéki szerződés és a kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg az üzletrészt letétbe helyezik a ügyvédi irodánál (a továbbiakban mint „A Letét”). A Letétről letéti szerződés rendelkezik, mely a kölcsönadó, a kölcsönnevő, a biztosítékadó, a társaság, a (aki szintén az cégcsoport egyik tagja) és a letétkezelő között jön létre. Ezen szerződés (a továbbiakban „Escrow Megállapodás”) a jelen szerződés 2. számú melléklete.

A szerződésben rögzítésre került továbbá többek között, hogy a jelen biztosítéki szerződéssel a kölcsönadó javára keletkezett zálog akkor kerül visszavonásra, amikor a kölcsön teljes egészében a kölcsönszerződés alapján visszafizetésre kerül a kölcsönadó részére. Amennyiben a kölcsönnevő elmulasztja fizetni a kölcsönadónak bármely esedékes összeget a kölcsönszerződés alapján, az üzlet befejezésével 2007. szeptember 18-án (akár ezen összeg a Letéten keresztül kerül fizetésre akár nem), a kölcsönadó abszolút jogosulttá válik az üzletrész tulajdonjogának a nevére történő átruházására, a biztosítékadó pedig vállalja és egyetért, hogy bármely és valamennyi szükséges dokumentumot aláírja ezen üzletrész átruházás teljesítéséhez a kölcsönadó részére.

Az ezen szerződés 2. számú mellékletét képező letéti megállapodás (Escrow Agreement) az alábbiak szerint rendelkezik:

Tekintettel arra, hogy az 2007. június x. napján kölcsönszerződést (a Kölcsönszerződés) kötött a-del, amely szerint az 4.000.000 Euró kölcsönt ad a-nek annak az átfogó tranzakciónak a részeként, amelyben a (az-hoz kapcsolódó társaság) meg akarja szerezni a jövőbeli anyavállalata, nevezetesen a (.....) részvényeinek 15 %-át; továbbá tekintettel arra hogy a kölcsön-megállapodás biztosítja, hogy a Kft. (III.r. alperes) zálogba adja az-nak a-ben lévő saját és szavazati joggal rendelkező tőkéjének 100 %-át képviselő részvényeit - a kölcsön visszafizetésének biztosítékeként, ahogy a kölcsönszerződés előírja; továbbá tekintettel arra, hogy ez a megállapodás annak érdekében készült, hogy biztosítsa az átfogó tranzakció megvalósítását, amely a kölcsön visszafizetésére, a saját és szavazó részvénytőkéje 14-16 % általi megvásárlására, és a által az részvénytőkéje 100 %-ának megszerzésére terjed ki, ezért az itt említett felek a következőkben állapodnak meg:

A átruházza a-ra (a letétkezelő ügyvédi iroda) a saját és szavazó részvénytőkéje 100 %-át képviselő részvényeit (a továbbiakban zálog). A ezennel tudomásul veszi a zálog átvételét. A átruházza a-ra a saját és szavazó részvénytőkéje 15 %-át képviselő részvényeit (a továbbiakban a részvények). A ezennel tudomásul veszi a részvények átvételét. A írásban kijelenti a-nak, hogy e megállapodás 3. szakaszában tervbe vett bármely összeg megfizetésével a, a és az mindegyike teljes részvénytőkéje tulajdonosa vagy azzá lesz.

A szerződés 2. szakasza a mint letéti ügynök díjáról tartalmaz rendelkezéseket annyiban, hogy kifizetését e megállapodás aláírásakor a végzi a számlájára. A díj összege nem került a szerződésben rögzítésre.

A 3. szakasz értelmében a és a között a részvény adásvételi szerződés aláírása után a a-nak átutal 6.000.000 euró összeget, mint a részvények ellenértékét. A 6.000.000 euró kifizetését a **2007. szeptember 18-án vagy előtte** végzi el a számlájára. A-tól 6.000.000 euró összeg átvétele után a 2.000.000 euró összeget átutal a következő számlára: ----- és 4.000.000 euró összeget átutal az-nak a nevében a következő számlára: -----.

A 4. szakasz szerint a a 6.000.000 euró kifizetésének a-tól való átvétele után 5 nappal a részvényeket kiszolgáltatja a-nek a fenti 3. szakasz szerint és/vagy e megállapodás 8. szakaszában meghatározott választott bíró végső és érvényes döntésének átvételekor, amely megemlíti azt a felet, akinek a-nak a részvényeket át kell adnia. A felszabadítja a zálogot a részére 5 napon belül azt követően, hogy megkapta az igazolását a tőke és a kölcsön halmozott kamatainak megfizetéséről, és/vagy e megállapodás 8. szakaszában meghatározott választott bíró végső és érvényes döntésének átvételekor, amely megemlíti azt, akinek a-nak a zálogot át kell adnia.

Az 5. szakasz értelmében a jogosult ezt a megállapodást felmondani a díjai meg nem fizetése esetén. Nemfizetés miatt e megállapodásnak a által történő felmondása a feleknek e felmondásról szóló 30 nappal korábban, írásban elküldött értesítésének a függvénye. Ha a díjait nem fizetik meg 30 napon belül, e megállapodás megszűnik a 30. napon.

A 6. szakasz úgy rendelkezik, hogy e megállapodás bármely rendelkezésének joglemondása, megváltoztatása, módosítása vagy kiegészítése csak akkor kötelező, ha a joglemondás, megváltoztatás, módosítás vagy kiegészítés írásban készült és valamennyi fél aláírta. Ha e megállapodás rendelkezése érvénytelenné válik, a megmaradt rendelkezések teljes egészében érvényben és hatályban maradnak.

A 7. szakasz értelmében e megállapodást egy példányban írták alá, melyet a-nál helyeztek letétbe, aki a.) megőrzi a megállapodás eredeti példányát a-ii Ügyvédi Kamara szabályai szerint, b.) átadja a kinevezett választott bírónak e megállapodás másolatát, ha a felek egyike így kéri.

A 8. szakasz úgy rendelkezik, hogy a feleknek e megállapodásra vonatkozó bármely jogvitáját kizárólag választottbíróság elé kell vinni. A választottbíróság helyszíne A választottbíróági eljárást a-i Kereskedelmi és Iparkamara szabályai szerint kell lefolytatni. A választott bírák száma egy.

A szerződés alján lévő keltezés szerint az-ben, 2007. július készült. A nap nem került feltüntetésre. A szerződést a felperes részéről másik igazgatója,, a részéről az annak képviselőjére szintén jogosult egyik tulajdonosa,, a Kft. részéről az I. r. alperes írta alá, valamint aláírásra került még a III. r. alperes (..... Kft.) képviselője által, nem került viszont aláírásra értelemszerűen az akkor még megalapításra váró részéről, nem került továbbá aláírásra a Ügyvédi Iroda (letétkezelő) részéről.

A kölcsönszerződés szerinti 4.000.000 Eurót a felperes átutalta a Kft.-nek, azonban a-i társaság a letéti megállapodás szerint a 6.000.000 Eurót nem utalta át a-nak a megállapodás szerinti határidőig, 2007. szeptember 18-ig, így a 4.000.000 Euró sem került átutalásra a által az felperesnek.

Balassagyarmati Törvényszék

22.G.21.263/2009/151. szám

A letéti megállapodásban megalakításra kerülő-ként említett cég néven megalakításra, 2007. december 10-én bejegyzésre került, és a-i székhelyű részvényei 100 %-ának tulajdonosa lett. A-nek az cégcsoport tagjai – köztük az I. és a II. r. alperesek is – részvényeseivé váltak.

A 4.000.000 Eurót a Kft. felhasználta oly módon, hogy abból 739.000.000,- Ft-ot a Kft-től bérelt, porkohászati üzemként funkcionált üzemcsarnoknak a vékonyrétegű napelem gyártási technológia (mikroelektronikai finomtechnológia) befogadására történő alkalmassá tételére fordított, a 2007. június 20-án kelt kölcsönszerződés alapján pedig 350.000.000,- Ft-ot majd a 2007. augusztus 3-án kelt kölcsönszerződés alapján további 100.000.000,- Ft-ot utalt anyacégének, a III. r. alperesnek a III. r. alperes által gyártandó vékonyrétegű napelemgyártó berendezés gyártási költségének előfinanszírozására.

Az első gyártóberendezés (egy gépsor) legyártásra is került a III. r. alperes által, azonban az nem került a Kft. tulajdonába, mert nem rendelkezett az ellenértékének megfizetéséhez szükséges összeggel, ezért azt a III. r. alperes a Zrt-nek értékesítette, akitől visszabérelte és a 2007. december 29-én kelt és 2008. február 4-én módosított albérelti szerződéssel bérbe adta a Kft-nek, aki a III. r. alperes felé a bérleti díjat úgy rendezte, hogy az beszámításra került a Kft. által a III. r. alperesnek a berendezések gyártási költségének előfinanszírozására kölcsönként utalt 450.000.000,- Ft-ba. A Kft. 2008. januárjától ötven-egynéhány alkalmazottal a gyártósoron csak nappali üzemmódban és nem teljes kapacitáson megkezdte a vékonyrétegű napelemek gyártását.

A III. r. alperes mint a Kft. egyszemélyi tulajdonosa 2008. február 1-jén elhatározta a Kft. alaptőkéje 250.000.000,- Ft-tal, azaz összesen 308.000.000,- Ft-ra történő felemelését. Elfogadta, hogy a tőkeemelést a-i székhelyű társaság (IV. r. alperes) hajtsa végre. Ezzel együtt elfogadta a társasági szerződés alaptőke emeléséhez kapcsolódó módosítását, melynek értelmében a Kft. többségi tulajdonosa a társaság lett 250.000.000,- Ft törzsbetéttel, míg kisebbségi tulajdonosa a III. r. alperes maradt 58.000.000,- Ft törzsbetéttel.

A felperes 2008. március 3-án kelt, a Kft-nek küldött levelében felhívta a Kft-t a 4.000.000 Euró kölcsön és ügyleti valamint késedelmi kamatai 15 napon belüli megfizetésére azzal, hogy amennyiben ezen fizetési kötelezettségét nem teljesíti, vele szemben felszámolási eljárást kezdeményez. Ezen fizetési felszólítás 2008. március 6-án került kézbesítésre a Kft. részére, aki a fizetési felszólításban foglaltaknak nem tett eleget, ezért vele szemben a felperes 2008. április 3-án a Megyei Bírósághoz érkezett kérelmében fizetéseképtelenség megállapítását és felszámolás elrendelését kérte.

A Kft. érdemi ellenkérelme a felperes kérelmének elutasítására irányult azon okból, hogy jelen esetben nem egy klasszikus kölcsön-konstrukcióról volt szó, hanem a felperes csak megelőlegezte a tulajdonosa másik cégének, a-nak a tőkebefektetését a gyártósor beruházás minél előbbi megvalósulása érdekében, és a felperes a kölcsönösszeget abban a tudatban utalta át a Kft-nek, hogy azt a Kft. a felperes érdekeltségi körébe tartozó cég befektetéséből fogja visszafizetni. Azaz maga a

felperes hozta a Kft-t olyan helyzetbe, hogy a kölcsönt nem tudta a megállapodás szerint visszafizetni, hiszen a megállapodás szerinti megfizetés csak a befektető személyének kiváltását és nem a befektetett összeg tényleges visszafizetését jelentette volna. Előadta továbbá, hogy 2008. áprilisában-ben szóban megállapodtak a 4.000.000 Euró részletekben történő visszafizetéséről és ezen megállapodásnak megfelelően meg is kezdte a visszafizetést.

A Megyei Bíróság a Kft. fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla 12.Fpkf..... számú helybenhagyó végzésével 2009. március 25-én jogerőre emelkedett Fpk. számú végzésével a Kft. fizetéseképtelenségét megállapította és felszámolását elrendelte. A másodfokú végzés indokolása szerint a letéti megállapodás a tartozás esedékességének meghatározásánál figyelembe nem vehető, mert a megállapodáson nem szerepel az abban részt vevő valamennyi fél aláírása. A kölcsönszerződés 3. pontja a tartozás lejártát egyértelműen rögzíti. Ahhoz, hogy az adós tartozása ne minősüljön lejárnak, az általa csatolt letéti megállapodás létrejöttét kellett volna igazolnia, azonban a kölcsönt még a letéti megállapodás érvényes létrejötte esetén is legkésőbb 2007. szeptember 18-ig ki kellett volna egyenlítenie. Az adós által csatolt iratok pedig nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a felek között megállapodás született a tartozás rendezése tárgyában.

A Kft. elleni felszámolási eljárás megindításának közzétételére a Közlönykiadó 2009. június 8-i online kiadásában került sor.

A felperes az általa a kölcsönszerződés alapján követelt összeget és járulékait a felszámolónál hitelezői igényként bejelentette, aki azt nyilvántartásba vette.

Az üzemcsarnok bérleti szerződés értelmében a Kft. felszámolásának kezdő időpontjától helyette a III. r. alperes lépett elő a rétsági üzemcsarnok bérlőjeként.

A felperes 2009. október 28-án keresetet terjesztett elő a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján az I. r. alperes mint a Kft. „f.a.” ügyvezetője ellen annak megállapítása iránt, hogy a kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezte után ügyvezetési feladatait nem a társaság hitelezői érdekeinek az elsődlegessége alapján látta el, ezáltal a kft. vagyona csökkent és hitelezőinek teljes kielégítése megghiúsult. Ugyanennek megállapítását kérte a II. r. alperes mint a Kft. 2008. január 31-ig egyszemélyi tulajdonosa, a III. r. alperes ügyvezetője majd 2008. február 1-jétől a Kft. minősített többséget biztosító befolyással rendelkező tagja, a IV. r. alperes résztulajdonosa és igazgatóságának tagja vonatkozásában a Cstv. 33/A. § (1) és (3) bekezdései alapján, előadva, hogy a II. r. alperes a Kft. döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt.

A III. r. alperes mint a Kft. 2008. január 31-ig egyszemélyi tulajdonosa és a IV. r. alperes mint a Kft. 2008. február 1-jétől minősített többséget biztosító befolyással rendelkező tagja vonatkozásában a felperes kereseti kérelme a Cstv. 63. § (2) bekezdése alapján annak megállapítására irányult, hogy az általuk a Kft. vonatkozásában folytatott tartósan hátrányos üzletpolitikára figyelemmel őket korlátlan és teljes felelősség terheli a Kft. tartozásaiért, ha és amennyiben a Kft. felszámolása során az adós vagyona a felperes követelését nem fedezi.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

A felperes az I. és a II. r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy miután az I. és a II. r. alperes számára 2007. augusztusában világossá vált, hogy a részéről az - egyébként a letéti megállapodás megnevezésű okiratban résztvevőként megjelölt felek némelyike aláírásának hiányában létre sem jött letéti megállapodás szerinti - befektetés nem fog megvalósulni, és a felperes részére a 4.000.000 Euró kölcsönt a lejárat időpontjában, 2007. szeptember 18-án a Kft. nem lesz képes visszafizetni, azaz a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezett, majd a fizetéseképtelenség 2007. szeptember 18-án, azaz a kölcsön lejártakor előállt, a Kft. képviselőjében általuk azt követően kötött – a felperes által részben konkrétan megjelölt – szerződések megkötése, illetőleg a Kft. működésének a továbbfolytatása a hitelezők érdekeivel, nevezetesen a követeléseik mielőbbi megtérülésével ellentétes volt. A felperesi álláspont szerint az I. és a II. r. alperesektől elvárható diligens magatartás a hitelezői érdekek szempontjából az lett volna, ha a Kft. a további működést befejezi és a vagyont értékesíti a hitelezői követelések kielégítése érdekében.

A felperes az eljárás során meggyőződve arról, hogy a Kft. vonatkozásában a 2007. évre vonatkozó, 2008. május 31-ig esedékes éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség elmulasztásra került, kereseti követelését az I. és a II. r. alperesek vonatkozásában a továbbiakban a Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének második mondatában írt vélelemre alapította.

A bíróság felhívására a felperes úgy nyilatkozott, hogy az I. és II. r. alperesek Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatainak nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján történt ellátása folytán a Kft. vagyona 3.541.336,- Euróval csökkent.

A felperes az állítása szerint a III. és a IV. r. alperesek által a Kft. felé folytatott tartósan hátrányos üzletpolitikát abban látta megvalósulni, hogy céljuk az első pillanattól nem a társaság megfelelő működésének beindítása, felvirágoztatása volt, hanem a társaságba harmadik személy hitelezőktől (elsősorban a felperestől) hitelként bevont tőkeösszeg társaságból történő kivonása, harmadik személynek való átjuttatása, amit az igazol, hogy a társasággal szemben a felszámolás elrendelésének pillanatában 2 milliárd 553 millió forint összegű hitelkövetelés állt fenn, ehhez képest az ügyvezető által készített zárómérleg szerint a társaság vagyona 1 milliárd 500 millió forint, amelyből a befektetett eszközök értéke 1 milliárd 400 millió forint, míg a forgóeszközöké 100 millió forint, ezzel szemben a befektetett eszközök értéke valójában nulla, mert a gyárcsarnok átalakítására fordított, könyv szerinti értékben 739 millió Ft összeg idegen tulajdonban lévő és a bérleti szerződésnek díj-nemfizetés miatt a bérbeadó által történt felmondása folytán bérleti jogban sem álló ingatlanra került befektetésre, amely beruházás nem értékesíthető, a Kft. befektetéseként nem értékelhető, a kutatás-fejlesztésre aktivált 640 millió forint befektetett eszköz pedig szintén nem a Kft. tulajdonát képezi, vagyis a társaságból összesen 2 milliárd 433 millió forint tűnt el, ráadásul úgy, hogy annak árbevétele éves szinten 25.000.000,- Ft volt. A beruházás 739.000.000,- Ft-os összegére, az ingatlan bérleti óvadéka 30.480.000,- Ft-os összegére és az ingatlan 5 évre 609.600.000,- Ft-os bérleti díjára figyelemmel az 5 éves bérleti időtartam alatt a gyárépület 1 milliárd 348 millió forintba, míg a gyártósor havi 37.050.864,- Ft összegű bérleti díjára és az eszközbérleti szerződés alapján a Kft. által a III. r. alperes részére kölcsönként kifizetett 340.560.000,- Ft-ra figyelemmel az 5 éves bérleti időtartam alatt a gépsor használata a Kft.-nek 5 évre 2 milliárd 223 millió forintba

Balassagyarmati Törvényszék

22.G.21.263/2009/151. szám

került volna, azaz az üzemcsarnok és a gépsor a bérleti szerződés 5 éves időtartamára 5 milliárd 571 millió forint költséget jelentett volna, az évi 25.000.000,- Ft-os árbevételhez képest.

Az I. r. alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte, mert álláspontja szerint a felperes által csatolt iratok nem igazolják hitelt érdemlően a létezését, ezáltal a perképességét, továbbá a felperesi jogi képviselők meghatalmazása sem megfelelő, mert-en kelt, ezért nem szükséges felülhitelesíteni, azonban az nem került igazolásra, hogy az azokat a felperes képviselőjében aláírt külföldi személy a meghatalmazások keltének időpontjában-en tartózkodott, ennek igazolása hiányában pedig kétséges, hogy a meghatalmazás valós-e, ha pedig nem valós, akkor a felperesi képviselők perben tett nyilatkozatai hatálytalanok.

Továbbá azért is kérte az I. r. alperes a per megszüntetését, mert álláspontja szerint megállapítási kereset előterjesztésének a Pp. 123. §-ában írt feltételek hiánya miatt a jelen esetben nincs helye.

A II., III. és IV. r. alperesek elsődlegesen a keresetlevél hiányosságaira hivatkozással a per megszüntetését kérték valamint hatásköri és illetékességi kifogást terjesztettek elő. A törvényszék 14. sorszámú meghozott végzésével – a végzésben írt részletes indokok alapján – a per megszüntetése iránti kérelmet elutasította, hatáskörét és illetékességét az eljárásra a II., III. és IV. r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában is megállapította (ezen végzés a jelen ítélet ellen benyújtásra kerülő fellebbezésben kifogásolható).

Az I. r. alperes vitatására figyelemmel a bíróság 28. sorszámú végzésével tájékoztatta a feleket, hogy mivel a felperes által a felperesi képviselők részére adott meghatalmazás-en készült, nem vonatkozik rá a Pp. 198. § b.) pontjában írt rendelkezés, azaz nincs szükség a magyar külképviseleti hatóság általi hitelesítésére (felülhitelesítésére), tájékoztatta a felperest, hogy őt terheli annak igazolása, hogy a keresetlevél benyújtásának időpontjában és jelenleg is létező, azaz a székhelye szerinti országban nyilvántartásba vett társaság, a személyes joga szerint jogképes, illetőleg az ügyvédi meghatalmazás érvényességének igazolása körében annak igazolása, hogy kik azok a személyek, akik a felperesi cég képviselőjére, jegyzésére az ügyvédi meghatalmazás keltének időpontjában jogosultak voltak és milyen módon, önállóan vagy együttesen, illetőleg a felperesi cég jegyzése milyen módon történik. E körben a bíróság végzésében 60 napos határidővel felhívta a felperest a mindezek igazolására alkalmas, a végzésben részletezett formátumú okiratok csatolására. A felperes ezen okiratokat a 2010. június 14-én megtartott tárgyaláson fénymásolatban csatolta az eredeti okiratok egyidejű bemutatása mellett, előadva, hogy-n visszamenőleges hatályú cégkivonat kikérésére nincs lehetőség, ezért ilyen okirattal nem tudja igazolni, hogy az ügyvédi meghatalmazást aláírt felperesi törvényes képviselő a meghatalmazás aláírásakor is jogosult volt a felperes képviselőjében eljárni, azonban ehelyett csatolt a felperes részéről egy ezt igazoló, cégszerűen aláírt, 2010. június 2-án kelt, Apostille-lel ellátott társasági határozatot valamint egy újabb, 2010. június 2-án kelt, a jogi képviselő részére a felperes jelen perben való képviselőjére adott, Apostille-lel szintén ellátott meghatalmazást.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. 63. §-a értelmében a jelen bírósági eljárásra a magyar jog az irányadó. A 64. § (1) bekezdése szerint a fél perbeli jog- és cselekvőképességére személyes joga irányadó.

A törvényszék megítélése szerint a felperes által csatolt iratok megfelelően igazolják saját joga szerinti perbeli jog- és cselekvőképességét.

A törvényszék számára elfogadhatóan igazolta a felperes, hogy a-i keltezéssel ellátott ügyvédi meghatalmazás keltekor is létező, saját joga szerint jogképes személy volt, akinek képviselőté a meghatalmazásokat aláírt személy önállóan jogosult volt.

..... is részese a Magyarországon az 1973. évi 11. törvényerejű rendelettel kihirdetett, Hágában, 1961. október 5. napján kelt egyezménynek, melynek rendelkezései szerint nincs szükség az okirat kiállítás helye szerinti magyar külképviseleti hatóság általi hitelesítésére (felülhitelesítésére), ha az okirat szabályszerűen el van látva az egyezményben előírt hitelesítési záradékkal („Tanúsítvány” – „Apostille”) - (Lásd: 8001/2001. (IK.4.) IM tájékoztató 73. pontja).

A felperes által csatolt ügyvédi meghatalmazások és a saját joga szerinti perbeli jog- és cselekvőképessége igazolására csatolt iratok pedig formailag megfelelnek ezen rendelkezéseknek.

Hiteles magyar fordítás csatolását a törvényszék nem tartotta szükségesnek, a törvényszék által kért egyszerű magyar fordításokat pedig a felperes szintén csatolta.

Ezért a per megszüntetésére sem a felperes perbeli jog- illetőleg cselekvőképessége hiánya sem megfelelő felperesi jogi képviselői meghatalmazás hiánya okából nem volt lehetőség.

A Cstv. 6. § (3) bekezdése értelmében azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény külön nem szabályoz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) rendelkezései – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel – megfelelően irányadóak.

A Pp. 123. §-a rendelkezik a megállapítási keresetről, melynek ezen § második mondata értelmében csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A Cstv. 33/A. §-ának és 63. § (2) bekezdésének a 2009. október 28-i keresetindításra figyelemmel a jelen eljárásban alkalmazandó, akkor és azt megelőzően, 2006. július 1-jétől hatályban volt rendelkezései a következők:

Cstv. 33/A. § (1) A hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól (6. § (1) bekezdés) annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el (ideértve a környezeti terhek rendezését is), és ezáltal a társasági vagyon a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

szervezet nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges.

(2) Mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója (összevont – konszolidált – éves beszámolója) külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt.

63. § (2) A minősített többséget biztosító befolyás alatt álló, valamint egyszemélyes gazdasági társaság felszámolása esetében a befolyással rendelkező, illetve az egyedüli tag (részvényes) korlátlan felelősséggel tartozik a társaság minden olyan kötelezettségéért, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós vagyona nem fedezi, ha a hitelezőnek a felszámolási eljárás során, vagy annak jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőn belül benyújtott keresete alapján a bíróság megállapítja e tagnak (részvényesnek) – az adós társaság felé érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitikájára figyelemmel – korlátlan és teljes felelősségét a társaság tartozásaiért.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése és 63. § (2) bekezdése speciális megállapítási kereseteket szabályoz, melyek vonatkozásában a fentiek alapján nem a Pp. megállapítási keresetre vonatkozó általános rendelkezései, hanem ezen speciális rendelkezések az irányadók. (Egyébként pedig a Pp. 123. §-ának alkalmazhatósága esetén, az ott írt feltételek megállapíthatóságának hiányában sem az I. r. alperes által kért megszüntetésnek, hanem a kereset érdemi elutasításának volna helye.)

Mindezekre figyelemmel a törvényszék megállapította, hogy a felperes által az I. és a II. r. alperesekkel szemben a Cstv. 33/A. § (1) illetőleg (3) bekezdése valamint a III. és a IV. r. alperesekkel szemben a Cstv. 63. § (2) bekezdése szerint helye van megállapítási kereset előterjesztésének.

A fentiek miatt a törvényszék a felperes által mind a négy alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet érdemben vizsgálta.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének második mondatában írt, a felperes által az I. és a II. r. alperesek vonatkozásában hivatkozott vélelemmel szemben az I. r. alperes előadta, hogy a Kft. 2007. évre vonatkozó éves beszámolója időben, 2008. május 31. előtt elkészült, azt ő aláírta, és a könyvelőtől azt a tájékoztatást kapta, hogy az benyújtásra került a cégbíróságra, egyébként pedig a Kft. anyavállalatával, a III. r. alperessel fennállt megállapodás értelmében annak a cégbírósághoz történő benyújtása a III. r. alperes feladata volt, és a-hel való, heti rendszerességű folyamatos kapcsolattartása révén a felperes folyamatosan értesült a Kft. helyzetéről.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

A II. r. alperes ezen vélelemmel kapcsolatos álláspontja az volt, hogy az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség az ügyvezető feladata, a Kft-nek pedig ő nem volt az ügyvezetője, ezért az ezzel kapcsolatos esetleges ügyvezetői mulasztás vele szemben nem alapozza meg a vélelem megállapíthatóságát.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 153. § (1) bekezdése értelmében a kettős könyvvitelt vezető, cégjegyzékbe bejegyzett vállalkozó az éves beszámolót az adott üzleti év mérlegfordulónapjától számított 150 napon belül köteles letétbe helyezni.

A 2006. évi V. törvény (Ctv.) 18. §-a alapján a számviteli törvény szerinti beszámolót a cégbírószágon a számviteli törvény rendelkezéseinek megfelelően letétbe kell helyezni, valamint közzététel céljából a céginformációs szolgálathoz is be kell nyújtani. A beszámoló elektronikus úton is letétbe helyezhető és közzétehető, melyet ez esetben elektronikus úton közzétételre a céginformációs szolgálathoz kell megküldeni.

A törvényszék a Kft. cégirataiból valamint a Céginformációs Szolgálat tájékoztatása alapján megállapította, hogy a Kft. (korábban Kft.) vonatkozásában a 2006. november 21-től 2007. január 24-ig terjedő időszakra vonatkozó előtársasági záró éves beszámoló 2007. június 12-én került benyújtásra a cégbírószágra, majd a Kft. vonatkozásában a 2007. december 31-ére végződő évre vonatkozóan 2008. május 5-én kelt éves beszámoló először 2009. január 26-án, majd másodszor 2009. május 26-án (ugyanaz a beszámoló) került a cégbírószághoz benyújtásra.

A 2008. üzleti év vonatkozásában az időközben felszámolás alá került Kft. felszámolója tett eleget határidőben az éves beszámoló közzétételi kötelezettségének a céginformációs szolgálathoz közzététel céljából történő megküldése útján, a közzététel 2009. május 29-én történt meg.

A törvényszék megállapította, hogy a 2007. üzleti év vonatkozásában a számvitelről szóló törvény fenti rendelkezése által meghatározott határidőben (2008. május 31-ig) nem került a cégbírószághoz benyújtásra illetőleg a céginformációs szolgálathoz közzététel céljából megküldésre az éves beszámoló, ezáltal a mulasztás a Kft. részéről megtörtént. A Kft. képviselőjében mint ügyvezető az I. r. alperes volt jogosult és köteles eljárni, ezért ezen mulasztás Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének második mondatában írt következménye az I. r. alperes terhére esik.

Nem értékelhető e körben az I. r. alperes javára azon védekezése, hogy a beszámolót a benyújtási illetőleg közzétételi határidőn belül aláírta és arról tájékoztatták, hogy annak benyújtása is megtörtént, valamint hogy a III. r. alperessel fennállt megállapodás alapján ezen kötelezettség a III. r. alperest terhelte, továbbá hogy-hel való rendszeres kapcsolattartása révén a felperes folyamatosan értesült a Kft. helyzetéről, ugyanis a fenti jogszabályi rendelkezések szerint beszámolójának benyújtása a Kft. gazdasági társaság kötelezettsége volt, amely törvényi kötelezettség nem teljesült, ami a törvény rendelkezése folytán automatikusan maga után vonja a Cstv. 33/A. § (2) bekezdés második mondata szerinti vélelem beálltát.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 13 -

A törvényszék az I. és a II. r. alperes személyes előadása, a peres felek által csatolt okiratok tartalma és az eljárás során tanúként meghallgatott (tanúként történt meghallgatásának indoka a 79. ssz. végzésben) vallomása alapján megállapította, hogy a II. r. alperes mint 2008. január 31-ig a Kft. egyszemélyi tulajdonosának, a III. r. alperesnek az ügyvezetője, 2008. február 1-jétől pedig a Kft. minősített többséget biztosító befolyással rendelkező tagjának, a IV. r. alperesnek a résztulajdonosa és igazgatóságának tagja (emellett a kisebbségi tulajdonosnak, a III. r. alperesnek továbbra is ügyvezetője) a Kft-t érintő döntésekben, köztük a perbeli beruházást érintő tárgyalásokon, levelezésekben, egyezkedésekben, befektető keresésben is személyesen tevékenyen részt vett, döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. Ezt kifejezetten alátámasztja a 41. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt azon személyes nyilatkozata is, miszerint 2007. augusztus-szeptemberében mi, az illetőleg a vezetése

nem azt a döntést hoztuk, hogy bezárjuk a Kft-t, hanem azt, hogy továbbra is pénzt fektetünk bele, befektetőt próbálunk meg szerezni; valamint azon nyilatkozata is, miszerint a Kft. napi működésével kapcsolatosan nem hozott ugyan döntéseket, azonban a III. r. alperes részéről szakemberek támogatták illetve ellenőrizték a Kft. tevékenységét, és mivel a Kft. tulajdonosa a III. r. alperes volt, így a Kft. tulajdonosának a nevében is ő tárgyalta.

A Cstv. 33/A. § (3) bekezdése az (1) bekezdés alkalmazásában a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősíti azt a személyt is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. A (2) bekezdés az (1) bekezdés szerinti vezetőről rendelkezik. Mindezekből a törvényszék álláspontja szerint az következik, hogy a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség elmulasztásáért a (3) bekezdés szerinti személyt is ugyanúgy felelősség terheli, mint az (1) bekezdés szerinti vezetőt, ezért a (2) bekezdés második mondatában írt vélelem a (3) bekezdés szerinti személyre – jelen esetben a II. r. alperesre - is ugyanúgy vonatkozik, mint az (1) bekezdés szerinti vezetőre, azaz az I. r. alperesre.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének első mondata két konjunktív feltételt tartalmaz. Ennek alapján az ezen bekezdésben írt megállapítási keresetnek akkor van helye, ha az ott írt ügyvezetői magatartás a társaságnál vagyonsökkenést eredményezett. Azaz, amennyiben a társaságnál vagyonsökkenés nem volt, az I. és a II. r. alperesek vonatkozásában a kereset elutasításának van helye.

A Kft. vonatkozásában rendelkezésre álló számviteli adatok alapján a törvényszék megállapította, hogy ezen feltétel – a vagyonsökkenés - megvalósult, ugyanis a Kft. vagyona (az eszközei és a kötelezettségei különbözete) a Kft. fennállása alatt folyamatos csökkenést mutatott a következők szerint: 2007. január 24-én ezen összeg +2.854.000,- Ft volt, majd a felperesi kölcsön folyósítását követően, 2007. december 31-én már -88.090.000,- Ft, 2008. december 31-én (figyelemmel arra, hogy a kutatás-fejlesztési megállapodás szerint az ezen tevékenység során létrehozott szellemi termék a III. r. alperes tulajdona, a Kft. eszközei között nem szerepelhetett volna, hanem a 642.917.000,- Ft-ot ráfordításként kellett volna elszámolni, így az eredmény terhére kiesik, azaz veszteségként jelenik meg) -613.445.000,- Ft, 2009. június 7-én pedig -679.124.000,- Ft. Ugyanezt tükrözi a saját tőke és a jegyzett tőke folyamatosan növekvő negatív aránya is.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 14 -

A vagyonsökkenés mint a megállapítási kereset feltétele mindezek alapján fennáll.

A fent írtakra figyelemmel a vélelem beállta és ennek következtében a bizonyítási teher megfordulása miatt az I. és a II. r. alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően a Kft. vonatkozásában ügyvezetési feladataikat a Kft. hitelezői érdekeinek az elsődlegessége alapján látták el. Erről a törvényszék az I. és a II. r. alpereseket tájékoztatta.

Az I. és a II. r. alperesek a kereseti kérelemmel szemben érdemi védekezésüket arra alapozták, hogy a kölcsönszerződés, illetőleg a felperes által a Kft.-nek folyósított 4 millió Euró összegű kölcsön egy a Kft.-ben tervezett beruházást is magában foglaló, több résztvevős és többlépcsős átfogó üzleti befektetési tranzakciónak csupán egy eleme volt, melynek keretében a felperesi érdekkör a letéti megállapodásban 2007. nyarán 6 millió Euró befektetését vállalta, 2007.

őszére pedig közreműködésével ismerősei részéről további 10 millió Euró befektetést ígért, és ezen befektetési ígéret alapján, megvalósulása függvényében a Kft. számára előre kidolgozott pontos üzleti terv, teljes finanszírozási és üzleti modell és vevőkkel termékértékesítésre kötött előszerződés alapján jelentős mértékű állami támogatása kormányhatározat is született és indikatív banki hitelajánlat is rendelkezésre állt, melyek az ígért befektetés elmaradása miatt nem realizálódtak, és nem vizsgálható a kölcsönszerződés illetőleg a kölcsön visszafizetésének elmaradása önmagában, ezen tervezett átfogó üzleti tranzakció vizsgálata nélkül. Álláspontjuk szerint ezt támasztja alá az is, hogy a 4 millió Eurót a felperes a kölcsönszerződés szerint maximum 3 hónap időtartamra annak tudatában folyósította a Kft. részére, hogy a Kft. egy akkor alapított, a napelemgyártás területén akkor induló beruházás volt, aminek folytán teljesen nyilvánvaló volt a felperes számára – aki egyébként az összeget mindenfajta előzetes hitelképesség vizsgálat nélkül folyósította – hogy a Kft. azt 3 hónap múlva nem lesz képes visszafizetni. Az összeget a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában és a kölcsön folyósításakor maga a felperes is befektetésnek tekintette. Előadásuk szerint mivel a befektetési megállapodást (escrow agreement) mind a felperes mind a képviselői aláírták, alappal számíthattak arra, hogy a Kft. részére a felperes által kölcsönként folyósított összeg a felperesen keresztül a részéről ígért befektetésből kiváltásra kerül. Azonban amikor 2007. augusztusában tudomást szereztek arról, hogy a részéről a befektetés elmarad, a felperes képviselőivel is együttműködve egyéb befektetések felkutatásán fáradoztak (a megbízásából fia, e célból több szakember közreműködésével 2007. szeptember-októberében a Kft.-nél átvilágítást is végzett) melyek közül egyesek végül a felperesi érdekkör hozzájárulásának hiányában hiúsultak meg, ugyanakkor a más befektető keresésének időszaka alatt a felek a 4 millió euró részletekben történő visszafizetése tárgyában is folytattak egyeztetéseket 2008. áprilisában, melynek eredményeként a Kft. helyett anyacége, a III. r. alperes a kamatok visszafizetését meg is kezdte a felperes részére, aki ennek ellenére kezdeményezte a Kft.-vel szemben a felszámolást.

Az I. és a II. r. alperesek cáfolták a Kft. vonatkozásában a felperes által hivatkozott évi 25 millió Ft-os árbevételt, a felperes érdekkörében álló cég által szakértőként az 5 éves időszakra 42-43 millió Euróra kalkulált bevételre hivatkozva.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 15 -

A felperes tagadta, hogy a letéti megállapodás (escrow agreement) létrejött volna. E körben hivatkozott a Kft. felszámolását elrendelő elsőfokú végzést helybenhagyó másodfokú végzés indokolásában írtakra, miszerint a megállapodás nem jött létre, mert azt nem mindegyik, a megállapodásban szerződőként feltüntetett fél írta alá. A felperesi álláspont szerint ezért a letéti megállapodás nem létezése ítélt dolog, a letéti megállapodás létrejöttére az alperesek a jelen perben eredménnyel nem hivatkozhatnak.

A felperesi álláspont szerint teljesen abszurd és felháborító azon alperesi hivatkozás, hogy a Kft. részére a felperes által folyósított kölcsön éppen a felperesi érdekkör terhére róható magatartás – a letéti megállapodás szerinti 6 millió Euró befektetés illetőleg további 10 millió Euró összegű befektetés elmaradása – miatt nem került visszafizetésre, hiszen a felperes által folyósított kölcsön nélkül a-beruházás el sem tudott volna indulni, ugyanakkor a folyósított összeg teljes egészében eltűnt, abból semmi, a Kft. tulajdonába kerülő vagyoni érték nem maradt, ami a Kft. felszámolása során bejelentett hitelezői igénye – illetőleg a Kft. többi

hitelezőjének nyilvántartásba vett hitelezői igénye – kielégítését szolgálhatná. E körben a felperes konkrétan hivatkozott a Kft. által kötött, felperesi álláspont szerint mind a Kft. számára rendkívül előnytelen, gyakorlatilag előreláthatóan és egyenesen a működése ellehetetlenüléséhez vezető, mind a követeléseik mielőbbi megtérülésében megnyilvánuló hitelezői érdekekkel is kétségtelenül ellentétben álló konkrét szerződésekre, és előadta, hogy álláspontja szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2007. augusztusában történt bekövetkezése, majd 2007. szeptemberében a kölcsön lejártával a fizetéseképtelenség bekövetkezése miatt az I. és II. r. alperesek részéről a hitelezői érdekekkel összhangban a Kft. működésének befejezése, eszközeinek értékesítése és a hitelezői követelések kielégítése lett volna az elvárható magatartás.

Az I. és a II. r. alperesek ezzel szemben előadták, hogy álláspontjuk szerint a hitelezők érdekét is az szolgálta volna leginkább, ha a beruházás befejeződik, ugyanis az iparág kifejezetten speciális jellegére figyelemmel az eszközérték gyakorlatilag nulla, ha nem sikerül az eszközöket iparági szakmai befektetőnek egyben értékesíteni, így megtérülésre (legyen az akár befektetés, akár kölcsön) csak akkor van esély, ha a vállalkozás termel. Ezért álláspontjuk szerint akkor nem a hitelezői érdekek elsődlegessége mentén jártak volna el, ha folytatólagosan, több ízben tudatosan olyan döntéseket hoztak volna, melyek a termelés beindítását késleltették vagy hátráltatták volna.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a felperes által a Kft.-nek a kölcsönszerződésük alapján folyósított 4 millió Euró akként került felhasználásra, hogy abból 739 millió forint a-tól bérelt üzemcsarnok napelemgyártásra alkalmassá tételére, a mikroelektronikai finomtechnológia kialakítására került ráfordításra, további 450.000.000,- Ft pedig kölcsönszerződéssel két részletben – 2007. június 20-án és 2007. augusztus 3-án – a III. r. alperesnek került átutalásra a gyártóberendezés gyártási költségének részleges előlegezésként.

A felperes által folyósított kölcsön a Kft. 2007. december 31-i mérlegből megállapíthatóan 1.013.400.000,- Ft összegben rövid lejáratú kötelezettséggként nyilvántartásbavételre került. Ezen időpontban a Kft. összes kötelezettsége 1.334.500.000,- Ft volt, melyből 1.322.535.000,- Ft volt a rövid lejáratú kötelezettsége.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 16 -

A Kft. felszámolási eljárásában a felszámolás kezdő időpontjától számított 40 napos határidőn belül 24, azt követően, de a 180 napos jogvesztő határidőn belül további egy hitelező jelentette be hitelezői igényét a felszámolóhoz. A nyilvántartásba vett hitelezői követelések regisztrációs díjakkal együtt számított, teljes összege 2.551.904.683,- Ft, melyből a két legnagyobb összegű követeléssel rendelkező hitelező a felperes (1.492.717.399,- Ft) és a jelen peres eljárás folyamán szintén felszámolás alá került III. r. alperes (916.123.128,- Ft). Ezen kívül a NAV Megyei Adóigazgatósága, a Kft. és a Kft. rendelkezik még több tízmillió forint összegű (45.371.193,- Ft, 58.801.652,- Ft és 18.100.000,- Ft) regisztrált hitelezői követeléssel. A többi 21 hitelező regisztrált követelése hitelezőnként 12.975,- Ft és 3.539.394,- Ft között van.

A törvényszék a Cstv. fent idézett rendelkezéseire valamint a felperes és az I. és II. r. alperesek fentebb írt előadásaira figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a Kft.-nél mikor következett be.

A bírói gyakorlat szerint ez akkor következik be, amikor a tartozások összege alapján a cég vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a cég nem lesz képes esedékességgkor kifizetni a vele szemben támasztott követeléseket.

A felperes által folyósított kölcsön helyesen a Kft. rövid lejáratú kötelezettségeként került nyilvántartásba vételre. Amennyiben – csak elméletben – ezen összeget figyelmen kívül hagyva vizsgáljuk a Kft. 2007. december 31-i, 2008. december 31-i és 2009. június 7-i mérlegét, az eszközök és a kötelezettségek különbözete (azaz a Kft. vagyona) mindannyiszor pozitív lett volna. Bár ennek a jelen per szempontjából nincs jelentősége, mert a felperes által folyósított összeg felhasználása nélkül a Kft. nem tudta volna megkezdeni a működését, nem termelhetett volna, így nyereséges vagy veszteséges működésről beszélni nem lenne értelme, azonban amennyiben ezen összeg nem kölcsönként hanem befektetésként került volna átutalásra, vagy a kölcsön folyósítását követően a letéti megállapodás szerinti befektetés megtörténik, az összegnek a Kft.-nél kötelezettség helyett a jegyzett tőkében kellett volna megjelennie, ezáltal az eszközök és a kötelezettségek különbözete nem lett volna negatív.

Mind a felperes, a Kft. és a Kft. (III. r. alperes) által aláírt, a felperes által sem vitatottan érvényesen létrejött, 2007. június 18-án kelt kölcsönszerződés, mind az annak mellékletét képező, szintén 2007. júniusi keltezéssel ellátott, a felperes és a Kft. (III.r. alperes) által aláírt biztosítéki megállapodás, mind a biztosítéki megállapodás 2. mellékletét képező, 2007. júliusi keltezésű, a felperes, a, a Kft. (III. r. alperes) és a Kft. által aláírásra került letéti megállapodás kifejezetten kitér arra, hogy a felperes által a Kft. részére kölcsönként folyósított 4 millió Euró folyósítása egy átfogó befektetési tranzakciónak egy lépése, és a letéti megállapodás megnevezésű okirat 1. szakasza szerint annak egyik célja a felperes által a Kft.-nek nyújtott 4.000.000,- Euró kölcsön visszafizetése. A 3. szakasz értelmében a 6.000.000,- Euró összegű befektetés utalását vállalta 2007. szeptember 18. napjáig (mely a kölcsönszerződés szerint a kölcsön visszafizetésének végső határideje), oly módon, hogy abból 4.000.000,- Euró a felperesnek kerül kiutalásra a felperes által a Kft.-nek nyújtott kölcsön kiegyenlítése céljából.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 17 -

Mivel az okiraton nem szerepel valamennyi szerződő fél aláírása, az nem tekinthető a szerződésben megjelölt felek között írásban, érvényesen létrejött megállapodásnak. Azonban egyrészt ezen okiratok tartalma valamint tanúvallomása alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperesi érdekkör eredeti célja a napelemgyártásba történő befektetés volt, és a rétsági beruházás elindításához szükséges, a felperes által a Kft.-nek 2007. júniusában átutalt 4 millió Euró induló tőke vonatkozásában likviditási okok és időhiány miatt került sor kölcsönszerződés kötésére azzal, hogy annak visszafizetése nem a Kft-t fogja terhelni, hanem az a tervezett beruházásból került kiváltásra a letéti megállapodásban szabályozott módon. Ésszerűségi szempontok is csak ezen megoldást támaszthatják alá, hiszen teljesen irreális annak feltételezése a felperes részéről, hogy az általa ismert tevékenységi területen akkor induló beruházás az eredményéből a 4.000.000,- Eurót 3 hónapon belül részére vissza fogja tudni fizetni.

Másrészt a kölcsön kiváltását szabályozó letéti megállapodást mind a Kft. és anyacége, a Kft. (III. r. alperes), mind a befektetés céljára az összeg átutalását vállaló, mind a kölcsön megtérülésére ezen befektetésből számító felperes jóváhagyólag aláírta.

A fentiek miatt a törvényszék megítélése szerint egyrészt a felperes és a Kft. között 2007. június 18-án létrejött kölcsönszerződés, az annak alapján történt teljesítések és az abban vállalt kötelezettségek csak a tervezett átfogó beruházási tranzakció elemeként, a tranzakció egyéb elemeivel, a tranzakció részét képező egyéb szerződések, szerződés-tervezetek tartalmával együtt értékelhetők, másrészt a-nak a letéti megállapodás szerinti írásbeli vállalására és a felperes ugyanezen megállapodás szerinti írásbeli jóváhagyására figyelemmel a Kft. illetőleg a Kft. (III. r. alperes), a kölcsönszerződés megkötésekor és azt követően, a letéti megállapodás aláírásakor okkal és alappal számíthattak arra, hogy a befektetés megvalósul és a kölcsön abból kerül kiváltásra.

Az I. és a II. r. alperesek személyes előadása alapján 2007. augusztusában vált nyilvánvalóvá számukra, hogy a letéti megállapodás szerinti befektetés a részéről nem fog megvalósulni, azaz a Kft. részére a felperes által folyósított kölcsön a részéről ígért befektetésből nem kerül kiváltásra, ezért az összeg visszafizetésére más megoldást kell találni.

Az I. és a II. r. alperesek személyes előadása, az általuk csatolt levelezések tartalma és a felperesnek valamint a-nek a képviselőre is jogosult tanúvallomása alapján a törvényszék megállapította, hogy a részéről a befektetés megghiúsulásának 2007. augusztusában történt nyilvánvalóvá válását majd a felperesi kölcsön 2007. szeptember 18-i lejártát követően az I. és a II. r. alperesek a felperes tudtával és vele is együttműködve, a felperesi kölcsön kiváltását is biztosító egyéb befektetési lehetőségek felkutatásán fáradoztak, e körben végzett átvilágítást a Kft.-nél 2007. szeptember-októberében fia, is több szakember közreműködésével a megbízásából.

Ezt követően a felperes részéről 2008. március 3-án kelt a kölcsön visszafizetésére vonatkozó írásbeli felszólítás, mely a Kft. részére 2008. március 6-án került kézbesítésre.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 18 -

Mindezekre tekintettel a törvényszék megítélése szerint az I. és a II. r. alperesek számára csak ekkor, a fizetési felszólítás kézhezvételekor, az abban foglaltak alapján vált nyilvánvalóvá, hogy a felperes nem kíván tovább várni a kölcsön más általi befektetésből történő lehetséges megtérülésére, hanem annak visszafizetését a továbbiakban személy szerint a Kft.-től követeli a fizetési felszólítás kézbesítésétől számított 15 napon belül, ezért a Kft. tartozása a felperes felé a felperes által ezen felszólító levélben megjelölt fizetési határidő elteltével vált esedékessé, így az I. és a II. r. alperesek a felszólító levél kézhezvételekor kerültek abba a helyzetbe, hogy ésszerűen előre láthatták, hogy az esedékességkor, azaz a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belül a felperesi követelést a Kft. nem lesz képes teljesíteni. Ezt támasztja alá az I. r. alperes azon személyes nyilatkozata is, miszerint 2008. eleje-közepéig mondta neki, hogy a befektetési irányt próbálja továbbvinni.

Mindezekre figyelemmel a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját a törvényszék 2008. március 6. napjában, a fizetéseképtelenség bekövetkeztét pedig 2008. március 21. napjában állapította meg.

A felperesi állásponttal szemben sem e vonatkozásban, sem egyebekben nem köti a törvényszéket a Kft. felszámolását elrendelő jogerős végzés indokolása.

Az I. és a II. r. alperesek Cstv. 33/A. §-a szerinti felelőssége tehát a 2008. március 6. és a felszámolás kezdő időpontja, 2009. június 8. közötti időszak tekintetében vizsgálendő.

A Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének második mondatában írt vélelem fennállta miatt a bizonyítási teher megfordulására figyelemmel az I. és a II. r. alpereseket terhelt annak bizonyítása, hogy ezen időszakban ügyvezetői feladataikat a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el.

Ezen időszakban a felperes által hivatkozott, az I. és a II. r. alperesek által a Kft. képviseletében kötött szerződések közül csak a 2008. augusztus 1-jén kelt kutatási-fejlesztési szerződés megkötésére valamint a 2007. január 15-én megkötött üzemcsarnok bérleti szerződést második alkalommal módosító, 2008. december 8-án kelt szerződés megkötésére került sor.

A Kft. valamint a III. r. alperes között 2008. augusztus 1-jén létrejött, kutatás-fejlesztési feladatok ellátására vonatkozó együttműködési megállapodás szerint – figyelemmel arra hogy a III. r. alperes még nem rendelkezik Magyarországon olyan komplett gyártósorral, mely kutatás-fejlesztési célokat szolgálna, illetve a Kft. ipari termelése még nem akkora méretű, mely a teljes kapacitást kimerítené – a Kft. a III. r. alperes részére a szerződésben felsorolt kutatás-fejlesztési feladatokat látja el heti 3 nap, de legfeljebb a gyártósor kapacitásának 20-30 %-át kihasználva, a III. r. alperes által delegált szakemberek, kutatók rendelkezésére állva, illetőleg a III. r. alperes által igényelt szakemberek biztosításával, a szerződés hatálya alatt végzett kutatások, mérések, kísérletek eredményeit dokumentálva és a dokumentációt a III. r. alperesnek átadva azzal, hogy a feladat teljesítése során létrejövő szellemi termékek fölött a rendelkezési jogot a III. r. alperes gyakorolja, azokat a Kft. csak saját belső tevékenységéhez használhatja fel, és az esetleges

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 19 -

szabadalomhoz fűződő minden vagyoni jog a III. r. alperest illeti meg. A Kft. díjazása a szerződésben 180.000,- EUR+ ÁFA/hó összegben került megállapításra.

Ilyen szerződés megkötése, mely az adós társaság számára kihasználatlan gyártó kapacitása felhasználásával bevételt eredményez, semmi esetre sem tekinthető a hitelezői érdekekkel ellentétesnek, még akkor sem, ha az jelen esetben a Kft. által a III. r. alperesnek fizetendő gépbérleti díjba került beszámításra.

A Cstv. 33/A. §-a körében pedig a törvényszék megítélése szerint nem vizsgálható, hogy egy ilyen, beszámítással történő teljesítéssel esetlegesen hitelező előnyben részesítésére került-e sor vagy sem.

Az üzemcsarnok bérlete vonatkozásában a Kft. mint bérlő által a Kft.-vel mint bérbeadóval 2007. január 15-én kötött és 2008. február 14-én módosított szerződés 2008. december 8-i ismételt módosítása értelmében a szerződésbe kezesként belépett a III. r. alperes, készfizető kezességet vállalva a Kft. által fizetendő bérleti díj és ezzel kapcsolatban felmerülő egyéb költségek megfizetéséért. Megállapodtak továbbá abban, hogy amennyiben a bérbeadó a bérlő nemteljesítése esetén a kezessel szemben érvényesíti a követelését, vagy amennyiben a bérlő ellen felszámolási vagy csődeljárás indul vagy elhatározza a jogutód nélküli megszűnését, a bérleti jogviszonyba a kezes az első esetben jogosult belépni, a második esetben pedig automatikusan belép és a szerződés tárgyát képező bérlemény bérlőjévé válik és a szerződésben meghatározott feltételekkel a bérleti jogviszony a bérbeadó és a kezes mint új bérlő között folytatódik tovább.

Ezen, a Kft. bérleti díj fizetéséért anyavállalata, a III. r. alperes által történt kezességvállalás sem tekinthető a Kft. hitelezőinek az érdekeivel ellentétesnek.

A 2008. március 6-tól 2009. június 8-ig terjedő időszak vonatkozásában nem merült fel olyan egyéb konkrét szerződéskötés, melynek tekintetében az I. és a II. r. alpereseknek bizonyítaniuk kellett volna, hogy annak megkötése miatt szolgálta a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe majd a fizetéseképtelenség állapotába került Kft. hitelezőnek az érdekét.

A fentiekre figyelemmel az I. és a II. r. alpereseket annak bizonyítása terhelte, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után a Kft. működtetésének és befektetők keresésének a folytatása és nem a működés leállítása és az eszközök értékesítése szolgálta a Kft. hitelezőinek az érdekeit.

A hitelezők elsődleges érdeke kétségtől az, hogy az adóssal szemben esedékessé váló követeléseik mielőbb megfizetésre kerüljenek.

A Kft. felszámolása iránt indult eljárásban regisztrált hitelezőként nyilvántartott hitelezők közül a 2008. március 6-tól 2009. június 8-ig terjedő időszakban a Kft.-nek saját nyilvántartásai szerint a következő összegű és esedékességű tartozásai keletkeztek melyeket esedékességkor nem egyenlített ki:

az Kft. felé 2009. január 15-i esedékességgel 580.320,- Ft, és 2009. május 15-i esedékességgel 561.600,- Ft,

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 20 -

a Kft. felé 2008. november 21-i esedékességgel 18.000.000,- Ft,

a Kft. felé 2008. december 6-i és 2009. január 8-i esedékességgel 600.000-600.000,- Ft és 2009. április 8-i, 2009. május 8-i és 2009. június 6-i esedékességgel 780.000-780.000-780.000,- Ft,

a Kft. felé 2008. november 5-i esedékességgel 487.080,- Ft és 2009. június 6-i esedékességgel 366.000,- Ft,

a Zrt. felé 2008. október 1. és 2009. január 29. közötti esedékességi időpontokkal összesen 833.070,- Ft, 2009. február 24. és 2009. május 18. közötti esedékességgel 1.457.635,- Ft,

az Bt. felé 2009. január 4-i esedékességgel 82.830,- Ft,

a Kft. felé 2008. december 16-i esedékességgel 10.800,- Ft, 2008. december 6-i esedékességgel 104.256,- Ft és 2009. január 27-i esedékességgel 104.256,- Ft,

a Kft. felé 2008. november 27-i esedékességgel 771.819,- Ft és 2009. január 7-i esedékességgel 181.510,- Ft,

a Kft. felé 2008. május 30. és 2009. január 26. közötti esedékességi időpontokkal összesen 11.183.703,- Ft, majd 2009. április 24-i esedékességgel 119.952,- Ft és 2009. május 24-i esedékességgel 1.592.280,- Ft,

a Kft. felé 2009. január 14-i esedékességgel 399.588,- Ft,

a Kft. felé 2008. december 15-i esedékességgel 37.417,- Ft, 2009. január 21-i esedékességgel 33.637,- Ft, 2009. április 10-i esedékességgel 15.355,- Ft és 2009. május 15-i esedékességgel 16.820,- Ft,

..... felé 2008. november 28-i és 2008. december 31-i esedékességgel 168.000-168.000,- Ft,

az Kft. felé 2008. december 10-i, 2009. január 10-i, 2009. március 10-i, 2009. április 4-i és 2009. május 10-i és esedékességgel 5 x 5.760,- Ft,
a sro. felé 2009. február 7-i esedékességgel 1.038.240,- Ft,
a Kft. felé 2009. február 11. és 2009. május 12. közötti esedékességi időpontokkal 4 x 212.493,- Ft,
a Kft. felé 2008. szeptember 30. és 2009. május 29. közötti esedékességgel 89.290.532,- Ft,
az Zrt. felé 2009. március 11-i esedékességgel 56.730,- Ft és 2009. május 6-i esedékességgel 34.095,- Ft,
az Kft. III. r. alperes felé a felszámolás kezdő időpontjával egyező, 2009. június 8-i esedékességgel 6.204,- Ft,
a Zrt. felé 2009. május 4. és 2009. június 5. közötti esedékességi időpontokkal összesen 1.386.732,- Ft,
a Kft. felé 2009. április 9-i esedékességgel 61.638,- Ft.
Ezen, a fizetéseképtelen helyzet beálltától a felszámolás kezdő időpontjáig esedékessé vált, a Kft. által ki nem egyenlített fenti tartozásainak összege 133.568.871,- Ft. Ezzel szemben az ugyanezen hitelezők részére ezen időszak alatt esedékessé vált és a Kft. által a nyilvántartásai szerint kifizetett tartozások összege 77.115.315,- Ft volt, míg ezen időszakban a III. r. alperes felé 10.433.993,- Ft-ot, az Zrt. felé 443.565,- Ft-ot, Zrt. felé 21.326.326,- Ft-ot, a Kft. felé 43.948,- Ft-ot fizetett ki, a felszámolási eljárásban hitelezőként nem regisztrált partnerei felé pedig további 111.389.898,- Ft kifizetést

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.20.263/2009/151. szám

- 21 -

teljesített a nem regisztrált hitelezők felé 122.816.904,- Ft összegben esedékessé vált tartozásával szemben.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a Kft. a 2008. március 6-tól 2009. június 8-ig terjedő időszakban esedékessé vált ossztartozásainak lefelé kerekítve mintegy 60 %-át teljesítette.

A felszámoló által a Kft. felszámolási eljárása során beszerezett, a Zrt. által készített vagyonértékelés szerint a-i üzemen végzett beruházás piaci értékkel csak akkor rendelkezik, ha olyan vevő részére lesz értékesíthető, aki a beruházást hordozó épületben tovább folytatja az eredeti napelem gyártó tevékenységet. Ez esetben a beruházás piaci értéke a számított műszaki értékkel megegyezik, 560.000.000,- Ft, a felszámolási érték pedig – az idegen ingatlanon végzett beruházás miatt is – ennek fele, azaz 280.000.000,- Ft.

Az esetben azonban, ha a beruházást hordozó épületet az eredeti célra tovább nem hasznosítják, amely esetben a beruházásokat a bérleti szerződés szerint az épületből el kell távolítani helyreállítva az eredeti állapotot, a beruházás piaci értéke 0 Ft, mely megegyezik a felszámolási értékkel is.

A törvényszék 2012. március 14-én jogerőre emelkedett Fpk. számú végzésével jóváhagyott, a felszámoló által 2011. június 13-i fordulónappal elkészített közbenső mérleg és jelentés szerint az I. r. alperes mint a Kft. „f.a.” ügyvezetője a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségeit teljesítette. Az adós társaság vagyona – jellegére tekintettel – a beépített állapotában bír jelentősebb piaci értékkel, így azt az ingatlannal együtt kívánja értékesíteni. Az ingatlan értékesítésére a Kft-től megbízással rendelkezik. A vagyon speciális jellege a lehetséges vevőkört jelentősen beszűkíti. Értékesítésre többször került kiírásra pályázat, ajánlat azonban nem érkezett. Informális kapcsolat útján több befektetővel vették fel a kapcsolatot, tárgyalásokat

folytattak, jelenleg vételi szándéknyilatkozattal rendelkeznek. A felszámolás kezdő időpontjában munkaviszonyban állt 37 dolgozó munkaviszonya több lépcsőben került megszüntetésre, járandóságuk a meglévő készlet nettó értékesítési árbevételeiből került fedezésre. A közbenső mérleg szerint a Kft. „f.a.” vagyonát 132.560.000,- Ft összegben idegen ingatlanon végzett beruházás (ezen összeget a felszámoló a közbenső mérlegben óvatosságból a szakvélemény szerinti értékelésnél kisebb összegben határozta meg), továbbá 500.000,- Ft nyilvántartási értékű készlet, 21.256.000,- Ft összegű követelés és 101.856,- Ft pénzeszköz képezi. Kft-vel kötött megállapodás alapján amennyiben 2011. szeptember 30-ig a vagyont nem sikerül értékesíteni, az idegen tulajdonon végzett beruházást az ingatlan tulajdonosa 150.000,- Euró összegben megváltja. A törvényszéknek a Kft. „f.a.” felszámolása tárgyában szintén előtte, Fpk. ügyszám alatt folyamatban lévő eljárásból hivatalos tudomása van arról, hogy a Kft. „f.a.” vagyonának egyben, működő üzemként történő értékesítésére tett többszöri kísérletek nem vezettek eredményre, a beruházást az ingatlan tulajdonosa, a Kft. váltotta meg 150.000,- Euróért, amit átutalt a Kft. „f.a.”-nak, aki az üzemet átadta a Kft-nek. A felszámolási eljárásban a vagyontárgyak közül négy hűtőgenerátor valamint a felszámoló által az üzem területén talált, a napelemgyártáshoz használatos üvegekészlet – melynek tulajdoni viszonyai jelenleg tisztázás alatt állnak – nem került még értékesítésre. Erre valamint a hűtőgenerátorok speciális felhasználási területe miatt ezen vagyontárgyak

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 22 -

hitelezők közötti felosztásának célszerűtlenségére figyelemmel a felszámoló – az üvegekészlet tulajdonjogának tisztázását követően az értékestés ismételt megkísérlésének szükségessége miatt - a felszámolási záróanyag elkészítésére 2012. december 31. napjáig határidőt kért, amit a törvényszék Fpk. számú végzésével engedélyezett.

A felszámolási eljárás fenti adatai azon I. és II. r. alperesi állítást igazolják, miszerint egyben, működő üzemként a beruházás piaci értéke (560.000.000,- Ft) sokszorososa az eszközök önmagukban elenyésző, a felszámolási eljárás eredménye alapján 150.000,- Euróban megállapítható értékének, azonban az iparág speciális jellegére tekintettel az egyben, működő üzemként történő értékesítés esélye is minimális volt, így a Kft. tartozásainak rendezésére, azaz a hitelezői követelésének a megtérülésére – azoknak a felszámolási eljárás adataiból megállapítható összegére is figyelemmel – a vállalkozás termelő tevékenységének folytatásával és a felperesi érdekkör visszalépése miatt az ehhez szükséges beruházás más forrásból történő biztosításával reálisan lényegesen nagyobb esély mutatkozott, mint a termelés leállításával és az eszközök értékesítésének a megkísérlésével.

Egyébként is a bírói gyakorlat szerint a vezető tisztségviselőt a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben általa gondatlanul megvalósított, jogszerűtlen gazdálkodás folytatásáért terheli felelősség, melynek következtében a társaság hitelezőit kár éri, a törvényszék álláspontja szerint pedig egy éppen beinduló, a próbagyártás szakaszában lévő, a működés finanszírozásához írásbeli befektetési kötelezettségvállalással rendelkező vállalkozás esetében a befektető visszalépése esetén a már megtörtént beruházás hasznosításával a működés folytatása és - nem mellesleg a visszalépett befektető tevékeny közreműködésével - más befektető keresése az addig meglévő beruházás eszközértéken történő értékesítése helyett akkor sem minősíthető az ügyvezető részéről gondatlan, jogszerűtlen, a hitelezői érdekeket sértő, indokolatlan mértékű kockázatvállalásnak, ha ezen eljárás végül nem járt a kívánt eredménnyel.

A felperes és a írásba foglalt nyilatkozatával (escrow agreement) ígért befektetés elmaradására mint saját illetőleg az érdekkörébe tartozó felróható magatartására a felperes az I. és II. r. alperesekkel szemben előnyök szerzése (azaz a kereseti kérelemben kért megállapítás és azt követően a Cstv. 63. § (3) bekezdés jelen perben alkalmazandó hatályú rendelkezése alapján a Kft. „f.a.” volt vezetői kötelezésének a lehetősége a követelés kielégítésére) végett a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján nem hivatkozhat.

E körben a felperesi állásponttal szemben nem önmagában az értékelhető a felperes illetőleg az érdekkörébe tartozó terhére, hogy meggondolta magát és mégsem kívánt befektetni, hanem az, hogy a befektetést írásban, konkrétan meghatározott határidőre vállalták azzal, hogy a felperes által a Kft.-nek kölcsön címén folyósított 4 millió Euró – melynek vonatkozásában minden kétséget kizáróan tisztában voltak azzal, hogy az akkor induló Kft. azt önerőből a kölcsönszerződésben megjelölt 3 hónapos határidővel nem tudja visszafizetni – a által ígért befektetésből fog megtérülni a felperes részére, és ezen, a befektetésre vonatkozó írásbeli kötelezettségvállalás – melyre okkal alapozva a Kft. működésének, termelésének beindítását szolgáló beruházás megkezdődött - került részükről megszegésre.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 23 -

A felperesi állítással szemben a törvényszék álláspontja szerint a Kft. részéről a kölcsönszerződés nem került megszegésre azáltal, hogy az 1. pont szerint az adós a tőkeösszeget kizárólag társasági célokra használhatja és a tőkeösszegeből vagy annak bármely részéből semmilyen módon nem folyósíthat juttatásokat az üzletrész-tulajdonosainak, ennek ellenére a Kft. a kölcsön egy részét anyacégének, a III. r. alperesnek utalta át, ugyanis megállapítást nyert, hogy ezen összeg átutalására a napelemgyártó berendezés III. r. alperes általi legyártása költségének az előlegeként, azaz a kölcsönösszeg felhasználásával indult beruházás céljára, ellenszolgáltatás fejében és nem egyéb juttatásként került sor, emellett a gyártóberendezés legyártása a III. r. alperesnek ezen előlegként folyósított összegnek a többszörösét tette ki, melyet a III. r. alperes illetőleg a Zrt. finanszírozott.

Ezért a kölcsön folyósítását követően egy részének a III. r. alperes részére történt átutalása sem értékelhető az I. és II. r. alperes terhére. (A Cstv. 33/A. §-a szerinti magatartásként egyébként sem értékelhető, mert a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét megelőzően, 2007. június 20-án és 2007. augusztus 3-án történt.)

A felperes I. és II. r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelmének elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel a törvényszék álláspontja szerint az sem, hogy jóval a felperesi érdekkör írásba foglalt befektetési ígéretétől történt elállását követően, 2008. február 1-jén a III. r. alperes a felperes tájékoztatása nélkül a Kft.-nél oly módon hajtott végre tőkeemelést, hogy az összeget a IV. r. alperes biztosította, aki ezáltal a Kft. többségi tulajdonosává vált, míg a III. r. alperes a Kft.-nek csupán kisebbségi tulajdonosa maradt. Ez csupán a tartozás megfizetésének az átütemezése vonatkozásában 2008. áprilisában tervezett megállapodás meghiúsulását eredményezte.

Nem helytálló azon felperesi hivatkozás sem, miszerint az általa a Kft.-nek nyújtott 4 millió Euró kölcsön felhasználása vonatkozásában félrevezették, mert az I. és a II. r. alperesek úgy állították be, mintha a III. r. alperes által legyártott, a Kft.-nél üzembe helyezett napelemgyártó berendezés a felperes által folyósított összegből került volna megvásárlásra és a Kft.

tulajdonába került volna, ugyanis maga a felperes képviselőre jogosult, őt a-beruházás kapcsán is képviselő nyilatkozta azt a tanúvallomásában, hogy valamikor 2007. tavaszán elment a Kft. magyarországi gyárába, hogy lássa, hogy mire akarják használni a befektetést, és az volt a benyomása, hogy a gyár a Kft.-hez tartozik és éppen teljes átalakuláson megy át ahhoz, hogy képes legyen befogadni az anyavállalat által részére megvásárolt gépsort. Azaz a felperes már 2007. tavaszán, a beruházás indulásakor tisztában volt azzal, hogy a gépsor nem az általa folyósított összegből a Kft. által kerül megvásárlásra. A kölcsönszerződésben nem szerepel egyébként olyan kitétel, mely szerint a felperes által folyósított kölcsönt a gépsor megvásárlására kell fordítani, az pedig bizonyítást nyert, hogy abból 739.000.000,- Ft az üzemnek a gyártási technológia befogadására alkalmassá tételére került ráfordításra, ami összhangban áll mind a kölcsön mind az azt magában foglaló tervezett beruházás céljával, és maga a tanú nyilatkozta azt, hogy egy ilyen gépsor ára megközelítőleg 4,5 millió Euró volt, amely nyilatkozat is azt támasztja alá, hogy egyrészt a felperes által folyósított 4 millió Euróból az üzemre fordított összeg felhasználása után megmaradó összeg a gépsor árát messzemenően nem fedezte volna, másrészt azt bizonyítja, hogy a Kft. által a felperesi kölcsönből gyártási előlegként a III. r. alperesnek átutalt mintegy 260.000.000,- Ft a gépsor gyártási költségeit sem fedezte, így a

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 24 -

gépsor gyártásának a finanszírozását ezen összeget meghaladóan a III. r. alperesnek kellett megoldania.

Szintén nem helytálló azon felperesi hivatkozás, miszerint az I. és a II. r. alperesek félrevezető tájékoztatást adtak részére a rendelkezésére bocsátott információs memorandumban, mely szerint egy napelemgyártó üzem teljes költsége 2-2,5 millió Euró, ugyanis a peres iratokhoz csatolt, az SA által 2007. áprilisában készített Bizalmas Információs Memorandumban nem ez, hanem az szerepel, hogy a napelemgyártó telephelyek finanszírozása Magyarországon és-ban beleértve az ingatlanvásárlásért (bérletért) fizetett díjat, a szükséges működési engedélyek beszerzésének költsége, az épületeken szükséges fejlesztések költsége mint az induláshoz szükséges költség becsült összege 2,5 millió Euró gyáranként, de ezen költségek között említésre sem kerül a napelemgyártó berendezések legyártásának illetőleg megvásárlásának a költsége. Ezen felperesi előadást cáfolja egyébként felperesi törvényes képviselő tanúvallomása is, mely szerint egy gyártósor ára volt megközelítőleg 4,5 millió Euró.

A felperes által a Kft. vonatkozásában hivatkozott éves 25.000.000,- Ft-os árbevétellel szemben a Kft. árbevétele az állami adóhatóság eljárás során beszerzett tevékenységzáró vizsgálata szerint 2008-ban 275.715.000,- Ft, 2009. január 1-jétől 2009. június 7-ig (a felszámolás megindulását megelőző napig) 212.037.000,- Ft volt.

A fentiek alapján a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az I. és a II. r. alperesek azon eljárása, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően nem hoztak a működés befejezésére és az eszközök értékesítésére vonatkozó, végeredményben a Kft-t megszüntetésére vonatkozó határozatot, a hitelezőinek érdekét is szolgálta.

A fentiekre tekintettel a törvényszék a felperesnek az I. és II. r. alperesekkel szemben a Cstv. 33/A. §-a alapján előterjesztett kereseti kérelmét elutasította.

A Cstv. 63. § (2) szerinti, a Kft. „f.a.” adós társaság felé érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitika bizonyítása a III. és a IV. r. alperes tekintetében a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte.

A felperes az általa 2008. január 31-ig a III. r. alperes mint egyedüli majd 2008. február 1-jétől a IV. r. alperes mint minősített többséget biztosító befolyással (81 %) rendelkező tag (Gt. 52. § (2) bek.) vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelme indokaként a-beruházással kapcsolatosan megkötött összes szerződésre hivatkozott, előadva, hogy a Kft. soha semmilyen felmutatható értékkel nem rendelkezett, tulajdonosainak célja a Kft. megalapításától kezdődően nem a megfelelő működés beindítása, felvirágoztatása volt, hanem a társaságba harmadik személy hitelezőktől (elsősorban a felperestől) hitelként bevont tőkeösszeg társaságból történő kivonása, harmadik személyeknek való átjatsása.

A felperes előadása szerint a hátrányos üzletpolitika megvalósulását igazolja a határozott időre, kiürítési kötelezettséggel bérelt ingatlanon végzett beruházásra fordított 739.000.000,- Ft, kifizetett 30.480.000,- Ft bérleti óvadék és évente kifizetett 121.920.000,- Ft bérleti díj

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 25 -

mint csak az ingatlanra fordított kiadás illetőleg a gyártósorra gyártási előlegként a III. r. alperesnek kifizetett 340.560.000,- Ft és havonta fizetendő 37.050.864,- Ft gépbérleti díj összegével szemben a társaság évi 25 millió forintos árbevétele, továbbá az, hogy a III. r. alperes állítása szerint általa 1 milliárd 548 millió forint költségen legyártott gépsort 1 milliárd 807 millió forintért adta el a-nek, majd tőle 6 évre 1 milliárd 807 millió forint + kamatokért (mely alatt Euró kamatot kell érteni, mely 2008-ban 1 % körül mozgott) bérelte vissza, vagyis 90.000.000,- Ft kamattal lehetett ekkor számolni a teljes futamidőre, ami a III. r. alperes terhére a Fortis felé havi 25.258.000,- Ft összegű bérleti díjat jelent, ezzel szemben a gépsort 340.560.000,- Ft „bérleti díj előleg” fizetése ellenében havi 37.050.854,- Ft-ért adta bérbe a Kft-nek, ezáltal a gépsoron a gyártásból 259.000.000,- Ft tiszta nyeresége származott, ezt követően a bérleti díj különbözetből havi 11.792.864, Ft összegű nyereséget realizált.

Mindezáltal a III. r. alperes egy olyan üzletpolitikát alakított ki a-ben, amelynek csak a tönkremenetele, a hitelezők károsodása lehetett a vége. A IV. r. alperes mint későbbi minősített befolyást biztosító többségi tulajdonos pedig ezt az üzletpolitikát jóváhagyta és vitte tovább egészen a felszámolási eljárás megindulásáig.

A III. r. alperes érdemi ellenkéremének indokaként előadta, hogy a befektetés megghiúsulását követően a Kft. működését a felszámolásának elrendeléséig ő finanszírozta, ami nála is jelentős veszteséget eredményezett, míg a IV. r. alperes ellenkérelme indokaként arra hivatkozott, hogy vele szemben a felperes semmilyen konkrét, a hátrányos üzletpolitika folytatását megalapozó magatartást nem jelölt meg.

Az ítélezési gyakorlat szerint az üzletpolitika egy üzleti cselekvési program, mely a stratégiai, piaci műveletek hosszabb távú meghatározását, tervezését, a cégre jellemző gazdálkodási koncepció kialakítását, az üzleti célok, irányelvek megfogalmazását foglalja magában. Amennyiben ez a tevékenység, magatartás nem a társaság érdekeit szolgálja, esetlegesen azzal ellentétes, pl. a társaságnak tartósan bevételkiesését vagy más hátrányt okoz, a hátrányos üzletpolitika megvalósul.

Azonban ha az uralkodó tagnak is csak veszteséget jelentő, elhibázott üzleti döntés miatt keletkezett vesztesége az ellenőrzött társaságnál, az nem von maga után konszernjogi felelősséget.

A fentebb írt felperesi hivatkozással kapcsolatosan a törvényszék a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az üzemcsarnok bérlete vonatkozásában 2007. január 15-én megkötött bérleti szerződés 5 évre szól, annak rögzítése mellett, hogy a felek a bérleti szerződés időtartamának meghosszabbításáról tárgyalásokat kezdenek a szerződés megszüntetése előtt 1 évvel, valamint hogy amennyiben a bérbeadónak ismételen termelési területre lenne szüksége, piaci értéken vételi jogot ajánl az ingatlanra a bérlőnek és új termelő létesítményt hoz létre a felmerült igénye számára. A bérleti szerződés 2008. február 4-én kelt módosításában a bérlet lejáratának időpontját már 2013. december 31. napjában határozták meg, azaz a bérleti időtartam az eredeti szerződésben foglalt 5 évről 7 évre módosult, ugyanakkor ezen szerződésmódosításban is rögzítésre került, hogy a felek a bérlet időtartamának meghosszabbításáról a szerződés megszűnése előtt 1 évvel tárgyalásokat

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 26 -

kezdenek. A bérleti szerződés 2008. december 8-án kelt módosítása alkalmával pedig ezen rendelkezések változatlanok maradtak.

Emellett az I. és a II. r. alperesek felperes által nem cáfolt nyilatkozata szerint a bérlet létesítményben megvalósított technológia élettartama (amortizációja) kb. 5 év, ezért került az eredeti bérleti szerződésben a bérleti idő 5 évben meghatározásra.

Ezen nyilatkozatra és a bérleti szerződésben és módosításában rögzített, fent írt feltételekre figyelemmel a törvényszék álláspontja szerint az, hogy a beruházás bérlet ingatlanban valósult meg, melynek kiürítését és az eredeti állapotban történő visszaadását vállalta a Kft. a bérlet lejártát követően, nem állt ellentétben a Kft. üzleti érdekeivel, nem állapítható meg, hogy számára a határozott időre szóló, de a bérleti időtartam meghosszabbításának lehetőségét fenntartó bérleti konstrukció – a felperes által hivatkozott esetleges üzemcsarnok-vásárlás vagy új építtetés (ún. zöldmezős beruházás) helyett – gazdasági hátrányt okozott.

A hat havi bérleti díj összegének megfelelő összegben a bérlő részére kifizetett bérleti óvadék mind a Ptk. 270. §-a szerinti szerződést biztosító mellékkötelezettség mind a Ptk. 271. § (2) bekezdése szerint, mind a bérleti szerződés szerint annak megszűnésekor teljes egészében visszajár a bérlőnek a kamataival együtt, ezért az óvadék a Kft.-nél veszteségként, hátrányként nem vehető figyelembe.

Alperesi előadás szerint a felperes érdekében eljáró cég kalkulálta szakértőként 5 évre a 43 millió Euró összegű bevételt, és az adóhatóság tevékenységzáró ellenőrzése szerint nem a felperes által hivatkozott évi 25 millió forint, hanem 2008-ban 275.715.000,- Ft, 2009. január 1-jétől 2009. június 7-ig pedig 212.037.000,- Ft volt a Kft. bevétele.

Az üzemcsarnok technológia befogadására alkalmassá tételének költségét a felperes nem kifogásolta, kifogásolta viszont azt, hogy a Kft. által a III. r. alperesnek a gépbérleti szerződésben megjelölt 5 éves időszakra fizetendő bérleti díj összege magasabb volt annál, mint amennyiért a III. r. alperes a gépsort visszalízingelte a Zrt-től.

A III. r. alperes által a Zrt-vel kötött szerződést az eljárás során nem sikerült beszerezni, a peres eljárás ideje alatt felszámolás alá került III. r. alperes felszámolója azt a III. r. alperes iratai közt nem találta meg, vele szemben pénzbírság kiszabása ellenére nem tudta csatolni. A felperes

ezen szerződéssel kapcsolatos nyilatkozatával szemben azonban a II. és a IV. r. alperesek előadták, hogy míg a Kft. induló lízingdíjként 1.100.000,- Eurót fizetett a III. r. alperesnek, addig a III. r. alperes 3,5 millió Euró induló lízingdíjat fizetett a-nek, erre figyelemmel Kft. felszámolásának kezdő időpontjáig a III. r. alperes által a-nak kifizetett lízingdíj több mint 1 millió Euróval több volt, mint a Kft. által a III. r. alperesnek kifizetett lízingdíj.

A III. r. alperes ügyvezetője, a II. r. alperes nyilatkozata valamint az I. r. alperes nyilatkozata szerint a gépsor gyártási költsége 6 millió Euró volt és azt 7-7,5 millió Euróért adták el a Zrt-nek. A II. r. alperes előadása szerint a két összeg közötti különbség az eladásból származó árrés volt, mely a III. r. alperes normál tevékenységéhez felhasználásra került, a Zrt-től pedig a III. r. alperes ugyanilyen összeg + kamatai értéken lízingelte vissza, az operatív lízingdíjat 5 vagy 6 évre elosztva.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 27 -

Ezen rendelkezésre álló adatok valamint azon tény figyelembevételével, hogy az Euró kamat 2008-ban évi 4,733 % volt, megállapítható, hogy a III. r. alperes által a Zrt-nek fizetett lízingdíj + annak kamatai valamint a Kft. által a III. r. alperesnek a gépbérleti szerződés alapján 5 év alatt fizetendő nettó 9.716.480,- Euró lízingdíj összege között nagyságrendbeli eltérés nem, de összecszerúségében mégsem elhanyagolható eltérés mutatkozik a Kft.-vel szemben a III. r. alperes javára. A III. r. alperes által a Zrt-vel kötött szerződés hiányában azonban nem volt ellenőrizhető azon II. r. alperesi állítás, miszerint a III. r. alperes 3,5 millió Euró induló lízingdíjat fizetett a Zrt-nek, a Kft. által a III. r. alperesnek fizetett, a nettó 9.716.480,- Euró teljes bérleti díjban benne foglalt nettó 1.100.000,- Euró induló lízingdíjjal szemben. Ennek bizonyítottsága esetén megállapítható lenne, hogy a III. r. alperes által a Zrt-nek kifizetett lízingdíj meghaladta a Kft. által a III. r. alperesnek kifizetett lízingdíjat, ennek hiányában azonban ez nem állapítható meg.

Azonban amennyiben ez bizonyított lenne is, ezzel szemben bizonyítást nyert, hogy a III. r. alperes – aki a jelen peres eljárás ideje alatt szintén felszámolás alá került – 2007. áprilisától kezdődően a Kft. felszámolásának kezdő időpontjáig folyamatosan finanszírozta a Kft. működését részére kölcsönök nyújtása, működési költségeinek finanszírozása illetőleg tartozásai átvállalása révén, melynek eredményeként vele szemben kölcsön jogcímén 790.696.986,- Ft, kamat jogcímén 24.250.634,- Ft, átvállalt követelés jogcímén 21.474.383,- Ft, gépek albérleti szerződése alapján járó bérleti díj címén pedig 62.952.990,- Ft összegű, a Kft. „f.a.” felszámolója által elismertként nyilvántartásba vett követelése keletkezett, melynek a felszámolási eljárás során történő megtérülése sem várható. Ezen tényadatok alapján pedig megállapítható, hogy a III. r. alperesnek a Kft. működésének a finanszírozása jelentős veszteséget okozott. Erre figyelemmel pedig ezen szerződés alapján sem állapítható meg a III. r. alperes konszernjogi felelőssége.

Ezen túlmenően a törvényszék megítélése szerint a hátrányos üzletpolitikát nem valósítja meg az irányított társaságra nézve előnyös, a működését szolgáló több szerződésből álló szerződés-halmazból egyetlen szerződésnek az irányított társaság számára hátrányos volta, amennyiben nem állapítható meg, hogy kifejezetten ezen szerződés által az irányított társaságnak okozott hátrány eredményezte a fizetéseképtelen helyzetét és vezetett a felszámolásához. Ez pedig jelen esetben a gép (al)bérleti szerződés vonatkozásában nem állapítható meg.

A perben rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a fenti szerződéseken túlmenően a Kft. a-i gyártóüzem vonatkozásában

- a Kft-vel kötött szerződést 2007. április 4-én a napelemgyárhoz szükséges terület előkészítése tárgyában, mely magában foglalta az építészeti és az elektromos bontási munkákat, 2007. május 11-én a gyár belső kerítéseinek, a portásfülkének a kivitelezésére, a közművekhez az alapmunkálatok elvégzésére,

- a Zrt-vel 2007. május 24-én szerződött ún. „tisztá szoba” létesítésére,

- a Kft-vel 2007. május 24-én szerződött a teljes elektromos rendszer létesítésére, 2007. július 26-án az üzem kialakításának építészeti és villanszerelési pótmunkáira, majd 2008. február 25-én az üzem meglévő nyílászárónak javítására, pászítására, sérült üvegeinek cseréjére, pótlására, távirányítók beépítésére,

Balassagyarmati Törvényszék

22.G.21.263/2009/151. szám

- 28 -

- a Kft-vel kötött szerződést a tűzjelző rendszer, IP telefon rendszer és a számítástechnikai rendszer kivitelezésére, 2007. szeptemberétől pedig a tűzjelző rendszer, IP telefon rendszer és számítástechnikai rendszer kivitelezésére,

- a Kft-vel 2007. április 27-én kötötte meg a gázrendszer bérleti szerződését, 2007. június 7-én szerződött a gázveszély-jelző rendszer leszállítására és kivitelezésére,

- a Kft-vel pedig 2007. július 12-én szerződött a hírközlő akna és védőcső elhelyezésére,

- a Kft-vel 2007. június 25-én irodakonténerek biztosítására,

- a Zrt-vel 2007. július 12-én a gázszolgáltatóhoz történő csatlakozásra és

- a Kft-vel 2007. augusztus 13-án a felújítás utáni takarításra.

Ezen szerződések megkötésének illetőleg az ezen szerződések tárgyát képező munkálatoknak a szükségességét a-i üzem működésének megkezdéséhez a felperes nem vonta kétségbe. Az eljárás során nem merült fel, hogy ezen munkálatok bármelyike nem vagy nem megfelelően került volna elvégzésre. Az ezen szerződések szerinti ellenértékeket az üzemcsarnokon végzett munkálatok felperes által nem vitatott 739.000.000,- Ft-os költsége magában foglalja.

A Kft. által ezen szerződések megkötése, illetőleg ezek III. és IV. r. alperesek mint tulajdonosok általi jóváhagyása fel sem vet a III. és a IV. r. alperesek részéről a Kft-vel szemben bármilyen hátrányos magatartást, eljárást.

A beruházás lebonyolításával kapcsolatos szerződések közül a felperes nem sérelmezte a Kft. által a Kft-vel 2007. január 22-én tanácsadás vonatkozásában megkötött szerződést, sérelmezte azonban a Kft. által 2007. január 25-én a Kft-vel kötött szerződést, előadva, hogy annak alapján a Kft. feladata volt az üzemcsarnok bérleti szerződés megkötése is, melyre azonban még ezt megelőzően, 2007. január 15-én sor került, sokallta továbbá a szerződésben megjelölt 78 millió forintos díjat.

Ezen szerződéssel kapcsolatosan az I. r. alperes előadta, hogy már 2007. novembere óta tárgyalta a Kft-vel, a-i ingatlant is a Kft. hozta és ő volt az, aki az ingatlannal kapcsolatosan minden szükséges teendőt, tervezést, engedélyeztetést elvégzett. A 78.000.000,- Ft-ból 16.000.000,- Ft nem a bérleti szerződés megkötésének a díja, hanem a teljes tervezési díj volt, olyan kivételesen előnyös garanciával, hogy csak akkor kerül kifizetésre, ha a Kft. jogerős építési engedélyt kap, és ez volt az egyetlen cég, aki a tervezést ilyen feltétellel vállalta, tehát a bérleti szerződés megkötésében annak ellenére tevékenyen részt vett, hogy a bérleti szerződés megkötésekor a szerződéses viszony a Kft. és a Kft. között még nem volt

dokumentálva, és a szerződés értékeként megjelölt 78.000.000,- Ft a teljes folyamatot foglalja magában a telephely-engedély megszerzésével bezárólag.

Ezen – a felperes által kétségbe nem volt – I. r. alperesi előadás alapján, valamint arra figyelemmel, hogy a Kft. által a Kft.-vel kötött szerződés szerint annak tárgya a napelem gyártó üzem kialakítására és üzembe helyezésére vonatkozó projekt realizálása érdekében a lobbitevékenységen túl gazdasági, üzleti, jogi, környezetvédelmi, műszaki tanácsadás, a szerződés tárgyának megvalósulása érdekében igény és lehetőség szerint

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 29 -

képviselő harmadik szervezet vagy személy előtt, a mindezekkel kapcsolatos megfelelő iratok, dokumentumok elkészítése valamint a szerződésben részletezett széleskörű szakértői szolgáltatás, melyek vonatkozásában a felperes részéről nem merült fel, hogy ne kerültek volna teljesítésre, a törvényszék ezen szerződést sem találta a Kft. számára hátrányos, még csak ezen szerződés megkötését illetően a szerződésben foglaltak teljesülését követően induló működését ellehetetlenítő, a Kft. érdekeivel ellentétes, neki hátrányt okozó magatartásnak.

Egyébként sem alapozza meg a törvényszék álláspontja szerint a tartósan hátrányos üzletpolitika megállapíthatóságát önmagában az, ha utólag esetleg bizonyítást nyer, hogy az irányított társaság által kötött valamely szerződés szerint részére nyújtott szolgáltatáshoz máshonnan esetleg olcsóbban is hozzá tudott volna jutni.

A felperes által a Kft. részére nyújtott kölcsönből az üzemcsarnok technológia fogadására alkalmassá tételére fordított összeg felhasználása a fentebb írtak szerint a Kft-re nem volt hátrányos.

Tekintettel arra, hogy a Kft. a gyártóberendezés megvásárlásához szükséges anyagi forrással nem rendelkezett, és nyilvánvaló volt, hogy önerőből a gyártósor elkészültekor sem fog rendelkezni, a működés megkezdése és ennek érdekében a gyártósor elkészítése céljából a felperes kölcsönéből fennmaradó összegnek illetően további összegnek, mindösszesen 450.000.000,- Ft-nak a 2007. június 20-án és 2007. augusztus 3-án létrejött kölcsönszerződések alapján a gyártási költségek részleges finanszírozása céljából a III. r. alperesnek történő átutalása sem tekinthető a III. és a IV. r. alperesek részéről a Kft. érdekeivel ellentétes, működésének ellehetetlenítését célzó magatartásnak.

Figyelemmel arra, hogy a Kft. nem rendelkezett a III. r. alperes által legyártott berendezés megvásárlásához szükséges forrással, ugyanakkor a gyártóberendezésre a termelés megkezdése érdekében szüksége volt, ugyancsak nem az érdekeivel ellentétes tulajdonosi magatartás volt a III. r. alperes mind tulajdonos részéről az, hogy az elkészült gyártóberendezést eladta a Zrt-nek, akitől visszabérelte és a 2007. december 29-én megkötött és 2008. február 4-én módosított (al)bérleti szerződéssel bérbeadta a Kft-nek, majd 2008. augusztus 1-jén a Kft.-vel egy olyan kutatás-fejlesztési megállapodást kötött, melynek alapján a Kft-nek a III. r. alperestől járó díjazás és a Kft. által a gépbérleti szerződés alapján a III. r. alperesnek fizetendő bérleti díj kölcsönösen beszámításra kerültek.

Kielégítő és a felperes által nem cáfolt indokát adták az alperesek annak, hogy miért nem közvetlenül a Kft. bérelte a Zrt-től a berendezést, amennyiben arra hivatkoztak, hogy

a Kft. a felperessel szemben fennálló tartozására is figyelemmel nem volt hitelképes, ilyen feltétel mellett pedig egyedül anyacégén, a III. r. alperesen keresztül volt lehetősége a gépsor bérlésére.

A törvényszék megítélése szerint minden alapot nélkülöz azon felperesi állítás, miszerint a Kft. megalapításával és működtetésével a III. és a IV. r. alperesek célja kizárólag a Kft-be fektetett összegek, köztük a felperes kölcsöne Kft-ből történő kivonása és eltüntetése volt, ugyanis ezen felperesi állítással szemben tényszerűen igazolt,
Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 30 -

hogyan a-beruházás nemcsak ténylegesen megkezdődött, hanem az üzemcsarnoknak a teljesen pormentes, high-tech technológia fogadására alkalmassá tétele is teljes egészében megtörtént, a működési engedélyezési eljárás is lezajlott és az üzemben a gyártás is megkezdődött és mintegy másfél éven át, a Kft. felszámolásának a kezdő időpontjáig folytatódott ötven-egynehány alkalmazottal, igaz, nem teljes kapacitással, mert a beruházás meghiúsulása miatt a Kft. nem tudott a napelemek értékesítésére a megrendelők igényei szerinti hosszú távú szerződéseket kötni, azonban erre is tekintettel az üzemben a Kft-nek a III. r. alperessel kötött szerződése alapján a kutatás-fejlesztési munkálatok is folytak a Kft. könyvei szerinti 642.917.000,- Ft ráfordítással, mely a Kft. beruházásaként aktiválásra is került (igaz, helytelenül, mert annak tulajdonjoga a kutatás-fejlesztési szerződés alapján a III. r. alperest illette, ugyanakkor a tevékenység szerződés szerinti ellenértékét a gépbérleti díjba történt beszámítás útján a Kft. a III. r. alperestől megkapta). A napelemgyártás-beruházásról a felperes és a Ltd.-en keresztül annak tervezésétől kezdődően tudomással bírt, a megvalósítás kezdetén a felperes illetőleg az érdekeltségi körébe tartozó Ltd. kifejezetten a napelemgyártásba történő befektetési céllal határozta el és vállalta is a letéti megállapodásban a felperes által a Kft. részére a fentebb már írt okok miatt kölcsön megnevezéssel folyósított 4.000.000,- Ft-nak az általuk ígért befektetésből történő megtérítését. Ezen tényekkel szemben teljesen életszerűtlen hogy a felperes és a Ltd. egy olyan vállalkozásba történő befektetés mellett döntöttek volna, melynek célja eleve nem a működés beindítása és felvirágoztatása, hanem a hitelként bevont tőkeösszegek kivonása, harmadik személynek való átjatszása. A fentebb vázolt,-en keresztül a felperes és a Ltd. tudtával és jóváhagyásával a beruházás érdekében folyt munkálatok, az azok következtében létrejött eredmények (üzemcsarnok kialakítása, gyártás, kutatás-fejlesztés megvalósulása, a működéshez szükséges szolgáltatások igénybevétele és a működés során felmerült költségek nagyobb részének kiegyenlítése) teljes mértékben cáfolják a felperes által a III. és a IV. r. alperesek vonatkozásában hivatkozott, kizárólag szándékos magatartással megvalósítható csalárd eljárást.

A Kft-t a III. r. alperes hozta létre. Amennyiben megállapítható lenne, hogy azzal a céllal hozta létre illetőleg működtette a III. r. alperes majd a IV. r. alperes, hogy a napelemgyártásba történő hitelezői befektetések rajta keresztül kivonásra és harmadik személyeknek átjatszásra kerüljenek, megállapítható lenne a III. és a IV. r. alperesek terhére a Kft. vonatkozásában tartósan hátrányos üzletpolitika folytatása, azonban az ilyen célból történt létesítés illetőleg működtetés a fenti indokok alapján nem állapítható meg.

Ennek hiányában pedig csak a Kft. által kötött szerződések vizsgálhatók, melyek a fentebb részletezettek szerint nem valósítják meg a Kft-vel szemben tartósan hátrányos üzletpolitika folytatását.

Az üzem gyártásra alkalmassá tételével és az üzembe a gyártósor biztosításával kapcsolatos szerződések esetében a törvényszék megítélése szerint egyébként is kizárt tartósan hátrányos üzletpolitika folytatásának a megállapíthatósága, hiszen ezek a szerződések magának a működés megkezdésének a feltételei voltak, és a felperes által hivatkozott, de a fent írtak szerint meg nem állapítható csalárd cél hiányában nem állapítható meg az, hogy ezen, a működés megkezdését lehetővé tevő szerződések megkötése nem a Kft. érdekeit szolgálta.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 31 -

A felperes a IV. r. alperes részéről a hátrányos üzletpolitika folytatásának minősített egyetlen konkrét cselekményt, magatartást sem jelölt meg, azt a IV. r. alperes részéről a hitelezői pénzek kivonását, átjátszását célzó magatartás folytatásán kívül általánosságban abban látta megvalósulni, hogy a III. r. alperes egyszemélyi tulajdonosi minősége idején a Kft. által megkötött szerződéseket a Kft-ben minősített többséget biztosító befolyásszerzését követően is fenntartotta, egészen a Kft. felszámolásának elrendeléséig.

A Kft. által a III. r. alperes tulajdonosi minősége idején kötött, a IV. r. alperes által „fenntartott” szerződések azonban a fenti indokok alapján nem valósítják meg tartósan hátrányos üzletpolitika folytatását.

A fentiekre tekintettel a törvényszék a felperes III. és IV. r. alperesekkel szemben előterjesztett keresetét is elutasította.

A felperes beszerezni kérte, de a III. r. alperes többszöri felhívás és bírságolás ellenére nem csatolta, mert felszámolója a részére átadott iratok között nem találta a következő dokumentumokat: a Kft. üzleti tervei, a befektetési tanácsadó céggel kötött szerződés, az állami támogatással kapcsolatos iratok, a beruházásra vonatkozó közbeszerzési pályázat, a Zrt-vel kötött szerződés, új üzem létrehozására vonatkozó költségkalkuláció, a cég által adott árajánlat és vele kötött adásvételi szerződéstervezet, a III. r. alperes és a Kft. között létrejött adásvételi szerződés a technika értékesítésével kapcsolatban.

A törvényszék úgy ítélte meg, hogy a ezen dokumentumok hiánya nem akadályozza a kereseti kérelem elbírálását és rendelkezésre állásuk sem eredményezhette volna a felperes keresetének történő helytadást, tekintettel arra, hogy a Kft. üzleti tervei, a rétsági napelemgyártás beruházásra ígért állami támogatással kapcsolatos iratok és kiírt közbeszerzési pályázat a-beruházás elindításával kapcsolatosak, így a fentebb írtak szerint ezek sem a hitelezői érdekek szempontjából értékelendő I. és II. r. alperesi magatartás, sem a Kft. szempontjából értékelendő III. és IV. r. alperesi magatartás (tartós üzletpolitika) szempontjából nem vehetők figyelembe. Új üzem létesítésére vonatkozó költségkalkuláció az I. r. alperes személyes nyilatkozatából (52. sz. jk.) megállapíthatóan, miszerint az általa előadott indokokra figyelemmel fel sem merült egy teljesen új, zöldmezős beruházásnak a gondolata, nem létezett.

A (.....) befektetési tanácsadó céggel új befektető felkutatására a szerződéskötésre a III. r. alperes által azt követően került sor, miután az alperesek számára nyilvánvalóvá vált, hogy a részéről a letéti megállapodásban vállalt befektetés elmarad. A cég a Kft. megvásárlására vonatkozó árajánlatát és vételi ajánlatát szintén ezen időpontot követően, 2008-ban adta. Ezen dokumentumok azon I. és II. r. alperesi állítások igazolására volnának alkalmasak, hogy a befektetés megghiúsulásáról történt tudomásszerzésük után a felperesi érdekkör tudomásával és közreműködésével azon voltak, hogy más befektetőt találjanak, akinek befektetéséből a Kft.

felperessel szemben fennálló tartozása megtérülhet, azonban ez a fentebb értékelt bizonyítékok alapján ezen okiratok tartalmának ismerete nélkül, még esetleges nemlétezésük esetében is megállapítható; a működés

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 32 -

befejezése és az eszközök értékesítése helyett a működés folytatása és új befektető keresése pedig a fentebb írt indokok alapján sem a hitelezői érdekekkel sem a Kft. érdekeivel szembenállónak nem minősül.

A III. r. alperes által a Zrt-vel kötött szerződés tartalma vonatkozásában az I. és a II. r. alperes által előadottakat a törvényszék döntéshozatalánál figyelembe vette.

Az alperesek Cstv. 33/A. § és 63. § (2) bekezdése szerinti felelőssége a jelen perben a Kft. felszámolása kezdő időpontjáig (2009. június 8-ig) terjedő időszak tekintetében vizsgálható, ezért az ezen időpontot követően, a jelen peres eljárás idején a III. r. alperes által az eszközállományának a Kft. részére történt értékesítése, az e tárgyban kötött szerződés a jelen eljárásban, a kereseti kérelem érdemi elbírálása szempontjából nem bír relevanciával.

A törvényszék a tanúmeghallgatásának kiegészítésére irányuló I. r. alperesi indítványnak nem adott helyt, figyelemmel arra, hogy azt az ügy érdemi eldöntése szempontjából nem tartotta szükségesnek.

A felperes az eljárás során többször említette, hogy igazságügyi szakértő kirendelését fogja kérni, akihez kérdéseket kíván indítványozni, azonban hogy konkrétan milyen tények, körülmények bizonyítására, azt nem jelölte meg, és végül szakértő kirendelésére irányuló konkrét kérelmet nem terjesztett elő, hanem utóbb kereseti kérelme elbírálását a rendelkezésre

álló dokumentumok tartalma alapján kérte, előadva, hogy azok megfelelően és elegendően bizonyítják az alperesekkel szemben hivatkozott, a kereseti kérelmét megalapozó állításait.

A törvényszék számára a kereseti kérelem tárgyában történő érdemi döntéshozatalhoz nem merült fel semmilyen igazságügyi szakértői vélemény beszerzésének a szükségessége, ezért mellőzte a felperes erre vonatkozó tájékoztatását.

A Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kötelezte a törvényszék a felperest az alperesek ügyvédi munkadíja mint perköltsége megfizetésére, melynek összege megállapításánál a törvényszék meg nem határozható pertárgyértéket vett figyelembe, tekintettel arra, hogy a Cstv. 63. § (3) bekezdésének a jelen eljárásban alkalmazandó hatályú rendelkezései szerint a Cstv. 33/A. §-a szerinti perben jogerősen megállapított felelősség alapján van helye marasztalási kereset előterjesztésének, erre figyelemmel a törvényszék álláspontja szerint a felekkel szemben a perköltség (többek között az eljárási illeték) összege szempontjából is méltánytalan lett volna a megállapítási per tárgyának értékét is a marasztalási perben kérhető összeghez igazítani. Egyébként a felperes is a meg nem határozható pertárgyértéknek megfelelően róta le keresetlevelén az eljárási illetéket, amit az alperesek sem kifogásoltak, és bár ezen perek esetében a pertárgyérték meghatározása tekintetében megosztott a bírói gyakorlat, a BDT2011. évi 2476. sz. határozat kifejezetten kimondja, hogy a Cstv. 33/A. §-ában szabályozott megállapítási kereset meg nem határozható pertárgyértékűnek minősül.

Ezért a felperes által az alpereseknek fizetendő ügyvédi munkadíj mint perköltség összegét a törvényszék a 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg.

Az I. r. alperes javára megítélt ügyvédi munkadíj összegét a törvényszék a fentiek alapján annak figyelembevételével határozta meg, hogy I. r. alperesi képviselő a per teljes időtartama alatt ellátta az I. r. alperes jogi képviseletét, ezen időszak alatt egy írásbeli

Balassagyarmati Törvényszék

22.G.21.263/2009/151. szám

- 33 -

beadványt, nevezetesen egy egyoldalas érdemi ellenkérelmet terjesztett elő, valamint négy tárgyaláson vett részt – kettőn helyettes ügyvéd útján – összesen 16 megkezdett óra időtartamban, míg számos terjedelmes, az ügy érdemét érintő beadványt személyesen az I. r. alperes nyújtott be. Az ügyvédi munkadíj a jogi képviselő írásbeli ellenkérelmében foglalt azon nyilatkozatára figyelemmel, miszerint az ügyvédi munkadíja nettó összegben történő megállapítását kéri, nem tartalmaz ÁFÁ-t.

..... alperesi képviselő a per teljes időtartama alatt ellátta a II. r. és a IV. r. alperesek képviseletét, a III. r. alperes képviseletét pedig az első tárgyalástól a III. r. alperes felszámolóbiztosa mint törvényes képviselője 2011. március 4-én érkezett, az iratokhoz 72. sorszámon csatolt beadványa érkezéséig.

..... ügyvéd 11 tárgyaláson vett részt 36 megkezdett óra időtartamban és 14 írásbeli beadványt terjesztett elő összesen 38 oldal terjedelemben. Ebből 7 tárgyaláson, 26 megkezdett tárgyalási órán keresztül képviselte a II. és a IV.r. alpereseken túl a III. r. alperest is, mialatt 7 írásbeli beadványt terjesztett elő 21 oldal terjedelemben együttesen a II., III. és IV. r. alperesek képviseletében.

A Pp. 82. § (2) bekezdéséhez fűzött miniszteri indokolás szerint ha a jogosulti pertársaság az ún. egyszerű pertársaság, a perköltséget az egyes jogosultak által érvényesített követelések után számítottan és pertársanként külön-külön kell megállapítani.

Az alperesek a Pp. 51. § b.) pontja szerinti egyszerű pertársaságnak minősülnek (ennek részletes indokolása a 14. ssz. végzésben).

Mindezek miatt az alperesi jogi képviselők ügyvédi munkadíját alperesenként külön-külön kell megállapítani, ezért a peres eljárás teljes ideje alatt a II. és a IV. r. alperesek képviseletét ellátott és a peres eljárás kezdetétől 2011. március 4-ig a III. r. alperes képviseletét is ellátott dr. Nagy N. Károly ügyvéd vonatkozásában ügyvédi munkadíj illeti meg külön-külön a II., a III. és a IV. r. alperest is.

A fentiekre tekintettel és annak figyelembevételével állapította meg a törvényszék a felperes által a II., III. és IV. r. alperesek részére fizetendő ügyvédi munkadíj összegét, hogy a felperes kereseti kérelméhez igazodva a jogi képviselő írásban és a tárgyalásokon szóban előterjesztett érdemi nyilatkozatai túlnyomórészt a II. és a III. r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelmekre vonatkoztak.

A Pp. 6. §-a alapján a tolmácsolással és fordítással kapcsolatos költségeket az állam előlegezi, míg az ezzel kapcsolatos költség viseléséről a perköltség-viselésre vonatkozó szabályok szerint kell rendelkezni. Ezért pervesztességére figyelemmel a felperest kötelezte a törvényszék az állam által 132.109,- Ft összegben előlegezett fordítási díj megfizetésére.

Perköltség biztosíték címén 375.000,- Ft befizetésére a felperes által a II., IV. r. alperesi képviselő kérelme alapján került sor, amely kérelmét a III. r. alperes vonatkozásában a képviseleti jogosultsága megszűnését követően terjesztette elő.

Ezért a törvényszék a felperes által perköltség biztosítékként befizetett 375.000,- Ft-ot a II. és a IV. r. alperesek javára megállapított ügyvédi munkadíjakra rendelte kiutalni, és a IV. r.

Balassagyarmati Törvényszék
22.G.21.263/2009/151. szám

- 34 -

alperes részére megítélt ügyvédi munkadíj perköltség biztosítékból nem fedezett összegének megfizetésére kötelezte a felperest.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén, 234. § (1) és (2) bekezdésén és 256/A. §-án alapul.

Balassagyarmat, 2012. november 5.

dr. Nádai Mónika sk.
bíró